З Днем Військ зв’язку!

6-7 стор.

На варті неба України!

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

www.krula.com.ua

№32 (695) 5 – 9 серпня 2013 року

НОВИНИ / КОМЕНТАРІ / ДОЗВІЛЛЯ / СПОРТ

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ:

Луцькому ремонтному заводу “Мотор” – 75!

8-9 стор.

Підготовка кадрів – на контролі командувача

2 стор.

Юрій Тішков:
“Потребу вітчизняних силових структур у вертольотах буде задоволено до початку їх серійного виробництва в Україні”

4 стор.

Гаряча лінія
“Крила України”
(0432) 596-048

Закордонний рятувальний вояж “Віти”

Вже вчетверте протягом декількох тижнів реанімаційно-операційний літак Ан-26 Повітряних Сил ЗС України на чолі з командиром екіпажу командиром транспортної авіаційної бригади військовим льотчиком першого класу полковником Олегом Нечипоруком виконує польоти, рятуючи людські життя. Та цей політ був особливим. По-перше, довелося рятувати не військовослужбовців, як зазвичай, а цивільних громадян. А головне те, і це по-друге, що летіти довелося... за кордон!

“Віта” приземлилася на одеському аеродромі “Шкільний” 6 серпня, успішно евакуювавши з Білорусі п’ятьох українських громадян, важко травмованих внаслідок ДТП за декілька днів перед цим поблизу районного центру Орша у Вітебській області. Усі вони – одесити, тому й було прийнято рішення перевозити травмованих саме до Південної Пальміри, а не до столиці, як зазвичай, чи Вінниці, звідки і літак, і лікарі, які працюють на його борту.

Під час перельоту бригада військових медиків Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону, очолювана підполковником медичної служби В’ячеславом Кондратюком, здійснювала комплекс медичних заходів з метою безпечного транспортування постраждалих.

Закінчення на 4 стор.

Товариші офіцери, сержанти, солдати та працівники військ зв'язку Збройних Сил України! Шановні ветерани!

Вітаю вас із професійним святом – Днем військ зв'язку!

Це святоусоблює в собі кращі риси та традиції минулого та сучасності військ зв'язку – доблесті, відваги та високого професіоналізму офіцерів та військовослужбовців – зв'язківців.

Успішне виконання бойових завдань, надійне управління військами та їх ефективна взаємодія, домінування на полі бою і сама перемога можливі тільки завдяки зусиллям військових зв'язківців. Діяльність фахівця військ зв'язку – це підтримка сучасних автоматизованих систем, що є основою оперативного управління військами та найскладнішої військової техніки.

У цей святковий день висловлюю глибоку шану і вдячність усім військовим зв'язківцям за самовіддану службу та професіоналізм, вірність українському народу та справі захисту Вітчизни.

Щиро бажаю вам і вашим родинам міцного здоров'я, щастя, миру, сімейного благополуччя, професійного зростання та нових успіхів на службі в ім'я розвитку України та зміцнення її Збройних Сил!

Міністр оборони України
Павло Лебедєв.

З РОБОЧИМ ВІЗИТОМ

Підготовка кадрів – на контролі командувача

Протягом трьох днів, в період з 6 по 8 серпня, у стінах Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба працювала робоча група Командування Повітряних Сил Збройних Сил України на чолі з командувачем Повітряних Сил генерал-лейтенантом Юрієм Байдаком.

Під час роботи в університеті командувач Повітряних Сил Збройних Сил України виступив перед аудиторією офіцерів і курсантів з лекцією, розповівши про сучасний стан та перспективи розвитку Повітряних Сил Збройних Сил України. Виступ викликав зацікавленість з боку аудиторії та потім неодноразово обговорювався у колективах на кафедрах та факультетах. Після командувача слово взяв заступник командувача з бойової підготовки – начальник управління бойової підготовки Командування Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Віктор Сідаш, який розповів присутнім про впровадження у підготовку українських Повітряних Силнових підходів та методик. При цьому увагу слухачів було сконцентровано на нових підходах до проведення підготовки всіх категорій військовослужбовців та загострено увагу на пріоритетах сучасних вимог до індивідуальної підготовки осіб офіцерського складу.

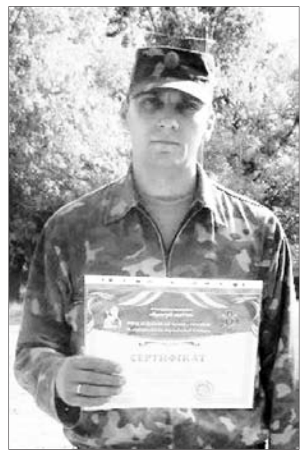
В один із днів перебування у кузні кадрів найбільш високотехнологічного та мобільного виду Збройних Сил України командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Юрій Байдак вручив начальнику університету "Меч дружби", подарований членами повітряного ескадрону Об'єднаного Королівства Великої Британії й Північної Ірландії. Врученням "Меча дружби" командувач започаткував нову традицію у відзначенні найкращих за підсумками навчання випускників університету. Даний ритуал вручення перехідного символу офіцерського братерства планується проводити щорічно після визначення рейтингу лейтенантів-випускників університету.

Олексій Тригуб.

ФОНД "ЗАХИСНИК ВІТЧИЗНИ – РЯТІВНИК"

Дорога від серця до серця

"…Друг пізнається у біді" – цей відомий вислів якнайкраще характеризує сутність благочинної програми "Врятуй життя", що запроваджена Фондом "Захисник Вітчизни – Рятівник" і яка дедалі динамічніше набирає обертів в усіх регіонах нашої держави. Не залишитися байдужими до людських проблем, дати можливість та шанс отримати необхідну медичну допомогу тим, хто потребує, – саме такий девіз покладений в основу діяльності цієї громадської організації, яка опікується соціальними проблемами військовослужбовців та членів їхніх сімей.

Так, чергова адресна допомога у рамках проекту надана військовослужбовцю бригади тактичної авіації винищувальної, якою командує полковник Олег Гесь. Двадцять тисяч гривень виділено капітану Євгену Горошку для лікування дитини. Командир частини у присутності всього особового складу бригади від імені фонду вручив йому відповідний сертифікат.

– За п'ятнадцять років військової служби я пройшов багато життєвих випробувань, – зазначив Євген Горошко. – Але ніколи не дорікав долі за непросте військове буття та умови служби. Та коли нашу родину поставили перед важким діагнозом старшого сина Артема, я відчув певну розгубленість, адже на проведення лікування потрібні великі кошти, а сімейний бюджет військового, погодьмося, не дуже розрахований на виникнення подібних непередбачених ситуацій. І я дякую засновникам Фонду за те, що у скрутний час ця благочинна організація не залишила мене наодинці з бідою. У нас з'явилась надія на те, що рекомендований курс лікування сприятиме стабілізації здоров'я Артема.

Ці слова щирої подяки воїна-авіатора на адресу програми "Врятуй життя" приєднались до десятків інших, тих, хто вже став власником грошових сертифікатів, і стали світлом надії для тих, хто ще потребує такої очікуваної допомоги….

Володимир Лазарєв. м.Полтава. Фото автора.

АВІАСАЛОН

"Ми можемо організовувати і брати участь у будь-яких авіашоу"

Як ми повідомляли раніше, з 2 по 5 серпня делегація ПС ЗС України перебувала з візитом в Угорщині. Очолював її заступник командувача ПС ЗС України з авіації – начальник авіації генерал-лейтенант Василь Нікіфоров. Як тільки він повернувся до Вінниці, кореспондент газети "Крила України" попросив його розповісти про візит та свої враження.

– Василю Семеновичу, нинішній візит – перший після багаторічної перерви, коли українські військові льотчики за кордоном демонстрували свій бойовий літак. Як зустріли українців у Європі?

– Дійсно, перед цим ми брали участь у авіашоу в Європі кілька років тому. Причини були різні. Та в Командуванні ПС ЗС України постійно надходили запрошення з різних країн, і не тільки Європи. Цього року було прийняте рішення продемонструвати на 15-му міжнародному авіашоу в Кічкеметі Ан-26 та Су-27УБ. І це був правильний вибір. До нашого Су-27УБ вишикувалась чи не найбільша черга бажаючих посидіти в кабіні. Хоча поряд у наземному показі стояли не менш цікаві літаки. ВПС Болгарії представляли Су-25 та транспортник С-27J виробництва Іспанії. Королівські ВПС Великої Британії – бойовий Торгнадо GR4 та навчальний літак Hawk. Чехія продемонструвала JAS-39 GRIPEN та навчально-бойовий L-159T. І це – лише незначна частка. На авіашоу в статичному показі ВПС різних країн представляли більше 30 моделей літаків, а всього було показано майже півтори сотні різних літаків – від найсучасніших до раритетів, як, наприклад По-2, МіГ-15 чи Лі-2. Не менш насиченою була і льотна програма.

– Представники яких країн демонстрували свою майстерність під час 15-го міжнародного авіашоу в небі над Кічкеметом?

– В льотній програмі брали участь кілька визнаних в світі пілотажних груп. Перш за все, це "Російські витязі" на Су-27 та "Турецькі зірки" на F-5. Ці групи пілотують бойові літаки, і роблять це майстерно. Також були знамениті групи з Італії, Іспанії, Хорватії, Литви, котрі вражали публіку своєю майстерністю на спеціально підготовлених навчальних літаках.

– Міжнародні авіашоу – це не тільки показ майстерності, а й спілкування представників різних країн. Які враження від виступу наших пілотів залишилися у тих, хто спостерігав за польотом українського Су-27?

– Ми спілкувалися з представниками всіх делегацій. Звичайно, нашу експозицію відвідав командувач ВПС Угорщини бригадний генерал Альберт Сафар. Він не тільки подякував нам за участь у авіашоу, а й висловив бажання відвідати Україну з офіційним візитом.

Були й неофіційні зустрічі. Бойові льотчики Словаччини, Туреччини, Болгарії, Італії, інших країн висловлювали своє захоплення нашою технікою. У приватних бесідах вони також говорили про те, що із задоволенням готові взяти участь у навчаннях на території нашої країни. Особливо на цьому наголошували члени екіпажу Е-3 АВАКС з Німеччини. Для них цікавим був би не тільки політ над територією нашої держави, але й налагодження взаємодії з нашими літаками в ході виконання спільних завдань.

– Як, на Вашу думку, чи можемо ми в Україні організувати подібне авіашоу?

– Раз на два роки ми приймаємо міжнародне авіашоу АВІАСВІТ-ХХІ. Наші літаки постійно є в статичному показі, а минулого року підполковник Олександр Оксанченко демонстрував пілотаж Су-27. Також в цьому авіашоу брали участь кілька пілотажних груп з різних країн Європи. Місяць тому протягом десяти днів в Україні перебували представники клубу любителів авіації з Великої Британії. Вони були задоволені і тим, як їх приймали, і організацією всього їх перебування на українській землі. Так що ми можемо організовувати і брати участь у будь-яких авіашоу.

– Спасибі за розповідь!

Віктор Гедз. "Крила України".

ГАРЯЧА ЛІНІЯ

Запитуйте – відповідаємо

На гарячу лінію нашої редакції надійшло звернення військовослужбовця однієї з частин Повітряних Сил Збройних Сил України. Стурбована жінка описала свою проблему наступним чином. Коли в частині складався графік відпусток на наступний рік, вона попросила надати їй відпустку на літній період. Але після затвердження графіка з'ясувалося, що відпустку їй надали в лютому. Суть проблеми полягає в тому, що жінка є опікуном малолітньої дитини-інваліда, і їй та дитині влітку надається путівка до санаторію.

Ми звернулися за допомогою до юриста-консультанта юридичної служби військової частини А0549 старшого лейтенанта Миколи Кривицького. Він зазначив, що згідно із чинним законодавством, щорічна основна відпустка надається відповідно до графіка відпусток на наступний рік, з урахуванням побажань і сімейних обставин військовослужбовця. Тож, при наявності даних сімейних обставин та рапорту на ім'я командира військової частини про надання військовослужбовцю щорічної основної відпустки, командир може надати таку відпустку в інший період з урахуванням сімейних обставин, що склалися. Якщо ж командир військової частини відмовить у наданні такої відпустки військовослужбовцю за наявності зазначених вище підстав, останній може оскаржити прийняте командиром рішення згідно із чинним законодавством.

Окрім цього, наш консультант наголосив, що ця жінка-військовослужбовець, як опікун, має право на щорічну додаткову оплачувану відпустку тривалістю 10 календарних днів без урахування святкових і неробочих днів.

Владислав Дем'яненко.
"Крила України".

НАДЗВИЧАЙНА ПОДІЯ

Аварія в Горлівці ліквідована, загрози немає

6 серпня о 14:30 на виробництві концерну "Стирол" у місті Горлівка Донецької області сталася розгерметизація аміакопроводу, що перебував у ремонті. Витік залишкового аміаку призвів до того, що постраждали люди. 5 людей загинули і 24 були травмовані.

Аварія була повністю ліквідована силами об'єктової служби з надзвичайних ситуацій. Постраждалим надана необхідна медична допомога.

Зараз ситуація перебуває під контролем Державної служби з надзвичайних ситуацій. Заміри санітарно-екологічного стану об'єкта свідчать, що всі параметри знаходяться в межах норми. Ніякої загрози для працівників підприємства та мешканців Горлівки немає.

Ліквідація наслідків аварії і надання всієї можливої допомоги постраждалим знаходиться на контролі у Президента України, який дав Уряду відповідні доручення. Створена урядова комісія з розслідування причин та ліквідації наслідків аварії під керівництвом Віце-прем'єр-міністра Юрія Бойка.

Для розслідування причин аварії та прийняття практичних рішень з ліквідації наслідків аварії та надання допомоги потерпілим у Горлівку вилетіли Віце-прем'єр-міністр України Юрій Бойко і Міністр екології та природних ресурсів Олег Проскуряков.

Президент України Віктор Янукович висловив співчуття сім'ям загиблих працівників. Глава держави доручив Уряду і, зокрема, Міністру охорони здоров'я Раїсі Богатирьовій та керівнику Донецької ОДА Андрію Шишацькому забезпечити постраждалих усім необхідним та надати допомогу.

Найближчим часом Президент очікує звіту урядової комісії з розслідування причин та ліквідації наслідків аварії. Віктор Янукович також доручив Уряду вжити заходів із підвищення безпеки на промислових підприємствах України.

Хімічний концерн "Стирол" прийняв рішення виплатити допомогу на суму 5 мільйонів гривень, по 1 мільйону сім'ям п'яти співробітників підприємства, трагічно загиблих в результаті викиду аміаку. Про це повідомили у прес-службі концерну. Компенсація буде перерахована протягом одного тижня. Підприємство також візьме на себе виплату всіх пов'язаних з цією компенсацією податків. Крім цього, "Стирол" у повному обсязі оплатить лікування і реабілітацію всіх постраждалих співробітників, а також надасть їм матеріальну допомогу. Підприємство також виділить кошти на оплату навчання дітей постраждалих працівників у професійних та вищих навчальних закладах.

Олександр Олехнович.
"Крила України".

АВІАПРОМ

Україна готує до відправки в Індію шосту партію модернізованих Ан-32

Україна готує до відправки найближчим часом в Індію шосту партію з п'яти військово-транспортних літаків Ан-32, повідомляє "Українське радіо". Технічне приймання замовником цих Ан-32 вже розпочалося.

Згідно із прес-релізом ДК "Укрспецекспорт", п'ята партія Ан-32 в кількості 5 машин, модернізованих в Україні на замовлення індійських ВПС, відбула з Києва до Канпура в лютому поточного року.

Загалом, на сьогодні індійським ВПС вже передано 25 модернізованих літаків в рамках контракту на ремонт, продовження ресурсу і модернізацію 103 літаків Ан-32 ВПС Індії.

Як повідомлялося раніше, за умовами контракту, 40 літаків Ан-32 повинні бути відремонтовані і модернізовані в Україні, а інші 63 – на авіазаводі індійських ВПС в Канпурі (Північна Індія). Головним виконавцем контракту з української сторони є дочірнє підприємство ДК "Укрспецекспорт" – ДГЗП "Спецтехноекспорт", співвиконавцями – ДП "Антонов", ДП "Завод 410 ЦА", ПАТ "Мотор Січ".

Кожного разу на ремонт в Україну прилітає по 5 літаків. Перша партія вже модернізованих Ан-32 відбула до Індії в травні 2011 року, друга – у вересні 2011 року. Ще дві партії, у березні та жовтні, були відправлені до Канпуру в 2012 році.

Відповідно до інформації джерела в ОПК України, сьома партія Ан-32 повинна бути передана індійській стороні до кінця року. Восьма партія вже прибула до Києва для модернізації в середині липня. Передача цих літаків замовнику запланована на початок 2014 року.

ДЕРЖБЮДЖЕТ-2014

Уряд обіцяє збільшити видатки на підвищення соціального захисту військовослужбовців

Прем'єр-міністр України Микола Азаров на засіданні Кабінету Міністрів 7 серпня наголосив на тому, що Уряд продовжить виважену, збалансовану бюджетну політику і наступного року.

Глава Уряду доручив Мінфіну врахувати у проекті Держбюджету на наступний рік додаткову потребу на фінансування видатків, що передбачаються у зв'язку з підвищенням соціального захисту військовослужбовців та ветеранів війни, наданням безоплатної правової допомоги громадянам, посиленням матеріальної підтримки сімей, де виховуються діти, над якими встановлено опіку, наданням адресної допомоги молодим працівникам, направленим на роботу в села і селища та інші.

Микола Азаров підкреслив, що у проекті Держбюджету-2014 будуть враховані всі соціальні ініціативи Президента.

– У проекті Державного бюджету на наступний рік будуть враховані у повному обсязі видатки на виконання соціальних ініціатив Президента України, зокрема: забезпечення економічно обґрунтованого підвищення мінімальної заробітної плати та посадового окладу працівника I тарифного розряду, підвищення рівня соціального захисту малозабезпечених верств населення. Також у проекті державного бюджету на наступний рік повинні бути передбачені видатки на забезпечення житлом дітей, позбавлених батьківського піклування. Особливої уваги потребує питання збільшення пенсійних виплат. У проекті державного бюджету на 2014 рік повинні бути враховані кошти на поліпшення оздоровлення ветеранів та інвалідів, дітей та громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи", – сказав Микола Азаров.

Підготував Олександр Олехнович.
"Крила України".

ОПК

ДАХК "Артем" реалізує черговий контракт

"В результаті початку реалізації контракту на постачання до Індії керованих ракет на ДАХК "Артем" досягли фінансової стабілізації, активізації виробництва та соціально-економічного зростання", – заявив Генеральний директор ДК "Укроборонпром" Сергій Громов.

"Станом на липень 2013 року на 100% погашена заборгованість по зарплаті перед працівниками нашого підприємства, а також на ВАТ КЗ "Радар" та ДП МФ "Артем". У нас заборгованість сягала 4 місяців, на "Радарі" та ДП МФ "Артем" – шести. В даний час ми не маємо боргів перед бюджетами, Пенсійним та іншими фондами", – говорить президент компанії – голова правління ДАХК "Артем" Станіслав Смаль.

Він повідомив, що темпи зростання обсягів реалізованої підприємством продукції в 2013, порівняно з 2012 роком, зросли більше ніж у 4 рази.

"У першому півріччі 2012-го обсяги реалізованої продукції склали 169,3 млн гривень. За цей же період в 2013-му цей показник зріс до 786 600 000 гривень. За весь 2012 рік обсяг реалізованої продукції склав 327 700 000, а в поточному році плановий показник з урахуванням запланованих відвантажень перевищить 2,7 млрд гривень. Темпи зростання – близько 826%", – каже Станіслав Смаль.

Він також повідомив, що платежі підприємства до бюджетів різних рівнів і позабюджетні фонди в 2013-му збільшилися порівняно з 2012-м на 160%, з 16,7 млн гривень до 26,7 млн гривень. У тому числі платежі до столичного бюджету – з 3,8 млн до 7,3 млн гривень. За словами С.Смаля, середня зарплата на підприємстві зросла за рік з 3152 до 3795 гривень і до кінця року планується досягти 5000 грн. Соціальні витрати за рік збільшені з 13,6 млн до 17,4 млн гривень.

Генеральний директор ДК "Укроборонпром" Сергій Громов повідомив, що відновити реалізацію індійського контракту вдалося завдяки банківським гарантіям, наданим Концерном і Укрспецекспортом.

"Перша партія ракет відправлена замовнику, готується до відправки наступна, дві третини її вже знаходяться в зібраному вигляді. Ми впевнені, що підприємство і далі продовжить ритмічну діяльність", – говорить С.Громов.

За його розрахунками, виробництво другої і третьої партій ракет забезпечить підприємства галузі зайнятістю і доходами до кінця 2013-го.

Він підкреслив, що в даний час спецекспортери займаються активним просуванням продукції підприємств Концерну, в тому числі в сфери високоточних озброєнь.

"Державне оборонне замовлення на продукцію національного ОПК незначне. Останні ракети виробництва ДАХК "Артем" поставлені в українську армію в 1996 році в кількості 20 одиниць. Підприємства, які проектують і виробляють сучасне високоточне озброєння, зараз можна зберегти тільки за рахунок експортних контрактів, – говорить Сергій Громов. Ми не обмежуємося індійським контрактом. Наші представники активно працюють з традиційними замовниками з Південно-Східної Азії, Північної Африки та інших регіонів. Там відомо традиційно високу якість продукції ДАХК "Артем" та інших підприємств галузі. Виходячи з проведених переговорів, я бачу серйозні перспективи для подальшого економічного розвитку даного напрямку".

Генеральний директор Укроборонпрому вважає за необхідне прийняти низку рішень, які б стимулювали розвиток стратегічних підприємств, таких як ДАХК "Артем".

"Внесення ДАХК "Артем" до переліку об'єктів літакобудування (підприємство виробляє авіаційне обладнання і ракети "повітря-повітря") звільнить підприємство від податку на землю і дасть можливість наростити обігові кошти. Ми неодноразово пропонували Міністерству податків і зборів звільнити такі підприємства від вхідного ПДВ на комплектуючі, що ввозяться з Росії, Білорусії і Казахстану. Державне режимне підприємство, де вся комплектація – на спеціальному обліку, не повинно витрачати зайві оборотні і кредитні кошти", – підкреслив С.Громов.

Також він звернув увагу на необхідність придбання при держзакупівлях цивільної продукції вітчизняного виробництва за рівних цінових і якісних параметрів.

"ДАХК "Артем" виробляє також і цивільну продукцію, скажімо, інвалідні коляски. Ми звертаємося до Мінсоцполітики України – при проведенні закупівель віддавати перевагу національному виробнику, а не фірмам, які використовують на 90 з гаком відсотків комплектація з інших країн, образно кажучи "викруткові технології", – зауважив Сергій Громов.

МОДЕРНІЗАЦІЯ

Вертоліт Мі-8МСБ приймуть на озброєння

Днями у Запоріжжі на базі АТ “Мотор Січ” пройшло засідання комісії Міністерства оборони України, яка всебічно розглянула результати державних випробувань дослідного зразка вертольота Мі-8МСБ, призначеного для застосування у Збройних Силах України, та рекомендувала прийняти вертоліт Мі-8МСБ на озброєння вітчизняного війська.

Очолював роботу комісії директор Державного науково-випробувального центру Збройних Сил України Герой України, заслужений льотчик-випробувач СРСР Юрій Тішков. Він зазначив, що програма державних випробувань вертольота Мі-8МСБ виконана повністю. Характеристики модернізованого Мі-8МСБ не лише відповідають вимогам тактико-технічного завдання Міністерства оборони України, але при цьому максимальна висота польоту, у порівнянні з базовим вертольотом Мі-8Т, перевершена майже на 2000 м, а витрати пального, що важливо, зменшилися на 10-15%.

– Збройні Сили України отримали можливість прийняти на озброєння вертоліт, який за своїми характеристиками практично не поступається вертольоту Мі-8МТВ, але має в кілька разів нижчу вартість. Це дасть змогу на економічно вигідних умовах задовольнити потребу військового відомства та інших силових структур у вертольотах до початку їх серійного виробництва в Україні, – повідомив Юрій Тішков.

Варто зазначити, що випробування вертольота Мі-8МСБ були проведені на базі ДНВЦ досвідченими спеціалістами з випробувальної бригади підполковника Олега Шаповалова.

Генеральний конструктор зі створення та модернізації вертолітної техніки В’ячеслав Богуслаєв відзначив, що досвід, набутий запорізькими конструкторами під час робіт зі створення вертольота Мі-8МСБ, має суттєве значення.

– По-перше, з’явилися практичні навички з виконання доробок існуючої техніки, при яких кращі якості її залишаються та вдосконалюються, – відмітив він. – По-друге, практичне спілкування з військовими випробувачами дало нам можливість зрозуміти, яким питанням приділяти найбільше уваги в процесі створення авіаційної техніки військового призначення. І, по-третє, завершення державних випробувань вертольота Мі-8МСБ фактично є закінченням першого етапу становлення колективу конструкторського бюро з розробки та модернізації вертолітної техніки.

В засіданні комісії Міністерства оборони України також взяли участь представники Департаменту розробок і закупівлі озброєння та військової техніки, Державного науково-дослідного інституту авіації, Центрального науково-дослідного інституту озброєння та військової техніки. Акт державних випробувань вертольота Мі-8МСБ затверджений та підписаний усім складом комісії без зауважень з рекомендаціями прийняти вертоліт Мі-8МСБ на озброєння.

Руслан Семенюк.
Фото АТ “Мотор Січ”.

АЕРОМЕДИЦИНА

Закордонний рятувальний вояж “Віти”

Закінчення. Початок на 1 стор.

В Одеському аеропорту з метою надання психологічної допомоги та підтримки на українських громадян чекали рятувальники та психологи Головного управління Державної служби України з надзвичайних ситуацій в Одеській області. У супроводі фахівців ДСНС постраждалих з дотриманням усіх заходів безпеки та медичних вимог перемістили до автомобілів медицини катастроф та доправили до місцевих закладів охорони здоров’я для подальшого лікування.

Як повідомив керівник бригади військових медиків Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону підполковник медичної служби В’ячеслав Кондратюк, стан хворих, зважаючи на важкість травм, не дозволяв транспортувати їх на Батьківщину звичайним літаком. Вони потребували постійного медичного супроводу та медичної допомоги, які можна було забезпечити лише з допомогою літака Ан-26 “Віта”.

– Політ тривав понад дві години. Усі п’ятеро хворих зі скелетними, черепно-мозковими, абдомінальними травмами, ураженнями легеневої системи перенесли переліт добре, без погіршення стану здоров’я, – повідомив підполковник медичної служби В’ячеслав Кондратюк. – Четверо українців, які знаходяться у важкому стані, транспортували лежачи, біля них постійно чергував медичний працівник. Ще один постраждалий, який може самостійно пересуватися, провів політ сидячи.

Також військовий медик висловив задоволення проведеним білоруськими колегами комплексом заходів зі стабілізації стану постраждалих, якістю та рівнем їх підготовки до перельоту.

Спілкуючись з журналістами, які оточили унікальний реанімаційний літак на аеродромі, один із членів екіпажу Ан-26 “Віта” майор Іван Головатюк зауважив, що цей літак був переобладнаний у санітарний варіант тут, в Одесі – на Державному підприємстві “Одеський авіаційний завод” (на той час – Одеський авіаційно-ремонтний завод “Одесавіаремсервіс”) і знаходиться у постійній бойовій готовності доставити важко хворих чи поранених на відстань до двох з половиною тисяч кілометрів з посадками навіть на польові аеродроми.

Олексій Тригуб.
Фото Сергія Балановського.

ПРОФЕСІЙНЕ СВЯТО

За ВДВ!

Вони були і будуть “ікс-фактором” нашої армії. І попри все залишаються елітою війська. В них є стрижень, є дух і прагнення вступити в бій та перемогти. В наших Збройних Силах таких військових частин. І другого серпня вони відзначали своє професійне свято – День високомобільних десантних військ. Аби дізнатись, як живуть і служать сьогодні наші десантники, ми завітали на свято у 80-й окремий аеромобільний полк.

З самого ранку до розташування полку на вулиці Стрийській з усіх усюд йдуть чоловіки різного віку у тільниках і беретах. Свято об’єднує і шістдесятилітніх, і двадцятилітніх десантників, і навіть п’ятилітніх чоловіків, які про службу в десанті лише мріють. Серед гостей – чимало високопосадовців – голова Львівської обласної державної адміністрації Віктор Шемчук, начальник Головного управління по роботі з особовим складом Збройних Сил України генерал-майор Іван Чубенко, директор Львівського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України Володимир Загорський та інші.

Свято розпочинається на плацу з традиційних показових виступів підрозділів полку, тактичних дій аеромобільно-десантного взводу. Далі – ознайомлення з побутом і службою крилатої піхоти. Командир полку полковник Віктор Копачинський каже, вище військове керівництво зробило все, аби десантники служили натхненно і наполегливо. План бойової підготовки виконується без зривів, суттєво зросло грошове забезпечення “блакитних беретів”. Сьогодні на місце в лавах високомобільних десантних військ чималий конкурс. Юнаків приваблює романтика служби в “крилатій піхоті” та пристойний соціальний захист. Щодня співбесіди в полку з приводу призову на контрактну службу проходять більше десяти потенційних кандидатів. Вже оформлюють необхідні документи для призову понад сто п’ятдесят майбутніх десантників.

– Протягом чотирьох місяців ми в полку прийняли триста контрактників, – підкреслює командир, – в історії нашої частини такого ще не було. Відтак, на кінець року наш колектив буде складатися тільки з військовослужбовців контрактної служби.

Лише декілька місяців носить блакитний берет і Павло Ткач. Він здобув вищу освіту, але гідної роботи у своєму рідному місті – Івано-Франківську так і не знайшов. Згадав про свою дитячу мрію – стати сапером. Вирішив, що служити хоче лише в високомобільних десантних військах. Зараз про своє рішення не шкодує.

– Перше грошове забезпечення, яке я отримав, – це 3100 гривень. Це досить пристойна сума, – розповідає Павло, – далі воно постійно зростатиме. Окрім того, незабаром я буду скерований для навчання за фахом і стану сапером.

У день професійного свята відбулась ще одна важлива подія – відкриття гуртожитку для військовослужбовців контрактної служби. Для реконструкції колишньої казарми із державного бюджету було виділено 18 мільйонів гривень.

Урочисте відкриття відбулось за участі голови Львівської обласної державної адміністрації Віктора Шемчука та начальника Головного управління по роботі з особовим складом Збройних Сил України генерал-майора Івана Чубенка.

– Особисто Міністром оборони України, начальником Генерального штабу – Головнокомандувачем Збройних Сил України робиться все задля того, аби вирішити найсуттєвішу із соціальних проблем військовослужбовців Збройних Сил – забезпечення житлом. Як бачимо, спільними зусиллями її можна вирішити, – зазначив він, вітаючи десантників. А голова облдержадміністрації розпорядився подарувати в кожну кімнату гуртожитку сучасні телевізори “Електрон”.

Владислав Назаркевич.
“Крила України”.
Фото автора.

Захисники неба Батьківщини – на службі і у будні, і в свята…

4 серпня захисники неба Батьківщини відзначили професійне свято – День Повітряних Сил Збройних Сил України

ВІННИЦЯ

У Вінниці свято розпочалося з урочистого шикування особового складу Командування та військових частин Повітряних Сил гарнізону на площі Центрального парку культури та відпочинку ім. Горького.

Відкриваючи офіційну частину заходу, командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Юрій Байдак привітав присутніх із святом, зазначивши, що Повітряні Сили, пройшовши складний шлях формування та розвитку, за короткий період стали одним з головних носіїв бойового потенціалу Збройних Сил України.

– Нам вдалося досягти єдності управління та взаємодії силами й засобами авіації, зенітних ракетних військ та радіотехнічних військ, створити єдину систему контролю повітряного простору. Щоденно до бойового чергування з протиповітряної оборони залучаються понад 2200 чоловік особового складу та близько 400 одиниць озброєння і військової техніки. Кожного дня черговими силами здійснюється супроводження до 1500 повітряних цілей. У тому, що Повітряні Сили сьогодні є боєздатним видом українського війська, вирішальна заслуга кожного солдата, сержанта, офіцера і генерала, – наголосив генерал-лейтенант Юрій Байдак.

Впродовж мітингу теплі слова вітань на адресу вартових неба звучали з вуст першого командувача Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-полковника Анатолія Торопчина, голови Громадської ради при Міністерстві оборони України генерал-майора Юрія Михайленка, заступника Вінницького міського голови Андрія Реви.

Вітаючи військовослужбовців Повітряних Сил із святом, архієпископ Вінницький і Могилів-Подільський Сімеон та архієпископ Білоцерківський і Богуславський Августин провели освячення присутніх військовослужбовців та передали командувачу Повітряних Сил Збройних Сил України ікону святого пророка Іллі, якого проголошено заступником Повітряних Сил Збройних Сил України.

Тимчасово виконуючий обов'язки начальника Головного управління персоналу Генерального штабу Збройних Сил України генерал-майор Броніслав Жуковський та командувач Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенант Юрій Байдак вручили кращим військовослужбовцям відзнаки та грамоти від Міністра оборони України та начальника Генерального штабу Збройних Сил України.

Після урочистого мітингу відбувся виступ взводу Почесної варти та святковий концерт Центру військового музичного мистецтва Повітряних Сил ЗС України. Водночас усі охочі мали змогу скуштувати солдатської каші, адже поблизу літнього театру Центрального парку культури та відпочинку були розгорнуті польові кухні.

Продовжилися урочистості на території Командування Повітряних Сил Збройних Сил України. Генерали та офіцери Командування виду, ветерани Збройних Сил, запрошені посадові особи поклали квіти до стели "Повітряні Сили Збройних Сил України" та оглянули експозицію Військово-історичного музею Повітряних Сил Збройних Сил України. Вона, до речі, поповнилася новим експонатом – літаком МіГ-17.

Варто зазначити, що цього дня у Командуванні Повітряних Сил Збройних Сил України відбувся "День відкритих дверей", тож оновлену експозицію музею, на якій представлені зразки авіаційної, ракетної, зенітної ракетної техніки та техніки радіотехнічних військ, мали змогу оглянути усі бажаючі.

Сергій Фурдик. Фото Юрія Ігната.

ЄВПАТОРІЯ

У Євпаторійському зенітному ракетному полку урочисто відзначили День Повітряних Сил Збройних Сил України. Після внесення Державного прапора, командир полку полковник Андрій Матвієнко привітав особовий склад зі святом та, подякувавши за службу, заохотив кращих військовослужбовців полку грамотами і подяками.

Для натхнення і сили, в подальшому вірно стояти на охороні повітряних кордонів країни особовий склад благословив та освятив святою водою священнослужитель Свято-Миколаївського Собору Євпаторії отець Володимир.

Завершились урочистості великим концертом, підготовленим Євпаторійським міським центром дозвілля, на якому виступив театр-балет на ходулях, ансамбль східного танцю та ще багато вокалістів і артистів.

У свою чергу, полк подякував всім гостям частуванням стравами польової кухні та солодощами. А демонстрацією озброєння і бойової техніки запевнив усіх, що захист повітряного простору України – у надійних руках.

Тетяна Сухоборова. Фото Людмили Лейковської.

СЕВАСТОПОЛЬ

З нагоди 9-ї річниці Повітряних Сил у Севастополі теж відбулися святкові заходи. В урочистих зборах взяли участь військовослужбовці тактичної групи "Крим" та Севастопольської бригади тактичної авіації Повітряного командування "Південь". Присутніх у залі військовослужбовців та ветеранів привітав командир тактичної групи "Крим" генерал-майор Олег Струцінський.

Від імені військових моряків колег по зброї поздоровив начальник управління особового складу – заступник начальника штабу Командування ВМС ЗС України контр-адмірал Ігор Тимчук. Також привітати воїнів Повітряних Сил з професійним святом прийшли керівники Севастопольської міської державної адміністрації та міської ради, представники ветеранських та громадських організацій.

За словами командира тактичної групи "Крим" генерал-майора Олега Струцінського, на Кримському півострові налічується близько п'яти тисяч військовослужбовців Повітряних Сил Збройних Сил України, серед яких більше 200 чоловік цілодобово несуть бойове чергування. Варто зазначити, що у ці святкові дні на бойовому чергуванні, окрім підрозділів тактичної групи "Крим", також перебувають льотчики Севастопольської бригади тактичної авіації.

Після завершення урочистої частини відбувся святковий концерт.

ОДЕСА

В Одесі урочистості з нагоди святкування Дня Повітряних Сил ЗС України відбулися в штабі Повітряного командування "Південь". У заході взяли участь військовослужбовці та працівники ЗС України, ветерани військової служби та представники місцевих органів влади.

Вітаючи військових авіаторів зі святом, командир ПвК "Південь" генерал-лейтенант Павло Зуєв зазначив, що Повітряні Сили є одним з головних носіїв бойового потенціалу Українського війська.

– Повітряні Сили за своїм призначенням та обсягом покладених завдань відіграють вагому роль у напрямку зміцнення обороноздатності держави. І в цьому контексті мені приємно наголосити, що їхньою невід'ємною та важливою складовою є наше прославлене двічі орденоносне з'єднання, особовий склад якого гідно несе службу з охорони повітряного простору півдня України, – підкреслив генерал-лейтенант Павло Зуєв.

Роблячи акцент на пріоритетних завданнях, які доводилося вирішувати військовослужбовцям частин ПвК "Південь", він відзначив, що поряд з виконанням найважливіших завдань із забезпечення безпеки держави, військові активно взаємодіють з органами місцевої влади та цивільним населенням. Приміром цього є та суттєва допомога особового складу з'єднання, яку було надано місту під час ліквідації наслідків буревію, що стався на Одещині наприкінці травня цього року.

– Своїми діями ми ще раз підтвердили мудрий вислів, що армія і народ – єдині. Я щиро дякую вам за це, за вашу працю та бойовий вишкіл та бажаю всім подальших успіхів у відповідальній справі захисту суверенітету і недоторканності нашої Батьківщини, – побажав присутнім генерал-лейтенант Павло Зуєв.

Також до слів привітання на адресу військових авіаторів приєдналися колишній командувач Повітряних Сил ЗС України генерал-полковник Анатолій Торопчин. А наприкінці урочистого заходу перед особовим складом ПвК "Південь" з концертною програмою виступили їхні товариші по службі, у виконанні яких пролунали пісні на військово-авіаційну тематику.

В'ячеслав Діордієв. Фото Олександра Шепелєва.

8 серпня військовослужбовці військ зв'язку, РТЗ, автоматизованих та інформаційних систем відзначають своє професійне свято – День військ зв'язку

Війська зв'язку: у пошуках шляхів вдосконалення

Це свято є символом вшанування славних багаторічних традицій героїзму і мужності, самовідданості і повсякденної ратної праці багатьох поколінь воїнів-зв'язківців. А те, що воно встановлено Указом Президента України, є визнанням заслуг і ролі військ зв'язку в забезпеченні обороноздатності держави.

Війська зв'язку – це невід'ємна складова системи управління Збройними Силами і є її матеріальною основою. Від їх стану залежить оперативність і своєчасність виконання завдань, особливо, коли йдеться про такий потужний, мобільний та високотехнологічний вид Збройних Сил, як Повітряні Сили.

У минулому номері газети, присвяченому Дню Повітряних Сил ЗС України, посилаючись на слова Командувача виду, ми ставили акцент на авіаційному та зенітно-ракетному компонентах, професіоналізації всього особового складу Повітряних Сил, модернізації військової техніки та озброєння. Адже чисельність війська невпинно оптимізується, і в цьому випадку – головне не втратити бойовий потенціал. Тому війська зв'язку теж повинні йти в ногу з часом, забезпечуючи систему управління виду якісним, надійним та безперебійним зв'язком.

На сьогодні війська зв'язку, радіотехнічного забезпечення, автоматизованих та інформаційних систем Повітряних Сил у своєму складі мають 18 військових частин та 52 підрозділи, особовий склад яких на високому рівні цілодобово виконує завдання із забезпечення управління військовими частинами та підрозділами Повітряних Сил, а також черговими силами з ППО держави, забезпечує польоти (перельоти) повітряних суден на аеродромах.

Варто зазначити, що без фахівців зв'язку, РТЗ, А та ІС не обходиться жоден серйозний захід підготовки.

– Так, у 2012 році особовий склад військ зв'язку, РТЗ, А та ІС з честю та відповідальністю виконав завдання із забезпечення управління під час проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи з футболу "Євро-2012" та навчання "Перспектива-2012", – розповідає начальник військ зв'язку та інформаційних систем – заступник начальника штабу Командування Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-майор Олександр Кушнір. – А у 2013-му впорались із завданнями під час проведення командно-штабного навчання "Чумацький шлях-2013".

За словами начальника військ зв'язку, під час проведення ДКШН залучались визначені сили та засоби 7 військових частин та близько 60 підрозділів зв'язку, РТЗ, А та ІС Повітряних Сил. Всього від військ зв'язку, РТЗ, А та ІС було залучено понад 800 військовослужбовців. В ході навчання було організовано та забезпечено управління від 82 вузлів зв'язку пунктів управління Повітряних Сил в 57 інформаційних напрямках. Додатково розгортались 15 вузлів зв'язку на рухомих засобах. Підрозділами зв'язку та РТЗ аеродромів, що розгорнуті на полігонах та ДПНА, забезпечено 73 польоти авіації. Здійснено підготовку 27 екіпажів апаратних станцій з виконанням заходів переміщення, розгортання (згортання) та забезпечення управління в польових умовах. 21 екіпаж підрозділів зв'язку та РТЗ здобув практичні навички з розгортання засобів зв'язку та РТЗ, проведення їх льотних перевірок та забезпечення польотів авіації. Сьогодні війська зв'язку, РТЗ, А та ІС готуються до участі в підсумкових навчаннях 2013 року.

У своєму розвитку війська зв'язку, радіотехнічного забезпечення, автоматизованих та інформаційних систем Повітряних Сил Збройних Сил України пройшли складний шлях – від простих способів забезпечення зв'язку – до досконалих методів його організації з використанням сучасних засобів і систем світового рівня.

Існуючий стан системи зв'язку, радіотехнічного забезпечення і автоматизації управління, з урахуванням сучасних вимог до неї, потребує пошуку шляхів та напрямків вдосконалення на основі перспективних інформаційно-телекомунікаційних технологій.

Таким чином, поставлені перед військами зв'язку завдання постійно вимагають від особового складу громадської свідомості, професіоналізму, організованості та дисципліни, готовності в будь-який час, за будь-яких умов забезпечити зв'язок і стати на захист своєї Батьківщини. Особовий склад військ зв'язку, РТЗ, А та ІС Повітряних Сил буде надалі виконувати поставлені завдання з високими показниками, з честю примножувати славні традиції воїнів-зв'язківців.

Юрій Ігнат. "Крила України".

15 років бездоганної служби

15 років бездоганної служби – саме так, назвою відзнаки Міністерства оборони України, можна у двох словах охарактеризувати службовий шлях позаштатного головного старшини 20-го Центру ремонту засобів зв'язку та радіотехнічного забезпечення прапорщика Сергія Сахарова, адже наприкінці цього року він "закриває" свій п'ятнадцятий календарний рік перебування на військовій службі та служитиме далі – очевидно, так само, як і до сьогодні – сумлінно й бездоганно.

Технік цеху ремонту апаратури телеграфно-телефонного зв'язку 20-го Центру ремонту засобів зв'язку та радіотехнічного забезпечення прапорщик Сергій Сахаров є представником справжньої військової родини. Військовим був його батько, заступник командира батальйону з озброєння майор Володимир Сахаров. Сталося так, що життєві шляхи батьків розійшлися, і виховувала Сергія вже інша людина, але – також офіцер, Юрій Шестов, який довгий час служив на посаді командира електрогазової роти батальйону забезпечення (сьогодні майор запасу Юрій Шестов, не розпрощавшись із військом, працює на цивільній посаді в авіаційній комендатурі). Дитинство Сергія Сахарова пройшло в авіаційному гарнізоні Озерне. У ті роки, а ріс хлопець у вісімдесятих – першій половині дев'яностих років, польоти в Озерному були інтенсивні, адже літали і винищувачі, і "дальники", тож і лягати спати, і прокидатися йому, як і всім мешканцям військового містечка та навколишніх сіл, доводилося під гуркіт могутніх авіаційних двигунів. Пізніше, згадує із посмішкою Сергій, коли йому довелося потрапити служити до навчального полку зв'язку до Борисполя, над яким проходять повітряні траси та над яким заходять на посадку й звідки злітають літаки, то була досить кумедна ситуація. Хлопці з Закарпаття та інших регіонів країни, де військових аеродромів та аеродромів взагалі є небагато, довго не могли пристосуватися й заснути вночі. Сергій же, дитинство якого промайнуло в Озерному, спав, як убитий!..

У дев'яносто сьомому, після закінчення 11 класів, Сергій став студентом Житомирського автомобільно-дорожнього технікуму. Відучився три семестри та був призваний до лав Збройних Сил України незадовго до останнього року двадцятого століття – напередодні Нового, 1999-го року.

"Навчалка" у Борисполі, а згодом – служба у стройовій частині, в об'єднаному вузлі зв'язку Командування Військово-Повітряних Сил, у Вінниці. Відслуживши півтора роки строкової служби, Сергій Сахаров повернувся до рідного Озерного. Втім, із армією він рішив не прощатися, і перше, що Сергій зробив, ставши цивільною особою, це поновив своє навчання та перевівся на заочну форму. Одразу ж після цього він прийшов до однієї з військових частин гарнізону Озерне й після співбесіди уклав із командиром контракт про проходження служби.

Першою посадою Сахароваконтрактника була посада водія-електрика центру автоматизованих систем управління 52-го окремого батальйону зв'язку та радіотехнічного забезпечення. На ній молодший сержант військової служби за контрактом Сергій Сахаров прослужив 3 роки. Згодом він став начальником радіостанції Р-845. Саме у цьому батальйоні зв'язку та РТЗ Сергій став на шлях професійної майстерності, пізнав ази професійної військової служби. А ще тут він знайшов своє кохання – красуню Марію, з якою вони незабаром побралися. У зв'язку з реорганізацією частини у 2003 році чоловік з дружиною перевелися до інших частин гарнізону, і сьогодні старший солдат Марія Сахарова проходить службу на посаді механіка радіомаркерного приводу в авіаційній комендатурі. Подружжя Сахарових виховує продовжувача роду, сина Владислава, якому зараз три з половиною роки.

Перевівшись до 20-го Центру ремонту засобів зв'язку та радіотехнічного забезпечення, перші два місяці молодший сержант служив на посаді командира відділення взводу матеріального забезпечення. Але командир частини полковник Юрій Клеван, дізнавшись, що у нового контрактника за плечима вже технікум, та побачивши у ньому потенціал та перспективу, невдовзі призначив молодшого сержанта військової служби за контрактом Сергія Сахарова на посаду техніка цеху ремонту автомобільної техніки. Незабаром сержантські смужки на погонах Сергія змінилися на зірочки прапорщика.

Певний час прапорщик Сахаров займався ремонтом автомобільної техніки, поки не був переведений до цеху ремонту апаратури телеграфно-телефонного зв'язку. Відтоді Сергій ремонтує телефонні та телеграфні апарати.

Взагалі, технікою чоловік захоплюється змалку.

– З дитинства мені подобалося щось майструвати, лагодити, – посміхається він. – Ну, а вже у дорослому віці я намагаюся постійно підвищувати свій технічний рівень, читаю спеціальну літературу, цікавлюся новими схемами й таке інше...

Нерідко прапорщикові доводиться їздити у відрядження до військових частин, дислокованих у різних регіонах України. В одній він ремонтує техніку телеграфно-телефонного зв'язку, в іншій – опосвідчує її готовність до участі у навчаннях різного масштабу. До речі, щодо навчань. Бере участь у навчаннях і прапорщик Сергій Сахаров, забезпечуючи зв'язок.

Активну участь Сергій Сахаров бере і у суспільному житті частини. У Центрі немає штатної посади головного старшини частини, але нештатним головним старшиною, виконуючи ці обов'язки, є він, прапорщик Сергій Сахаров. Командування та товариші по службі довіряють йому та відгукуються, як про надійного та справедливого товариша, сумлінного військовослужбовця та майстра своєї справи.

Олексій Тригуб.

Надійна робота харківських зв'язківців

Жоден сучасний військовий організм не зміг би повноцінно функціонувати без надійного зв'язку. У своєму нелегкому розвитку військовий зв'язок пройшов довгий та складний шлях, який був тісно пов'язаний з історією розвитку Збройних Сил. Від найпростіших звукових та зорових засобів зв'язку для передачі сигналів та команд – до багатоканальних, сучасних автоматизованих систем, які здатні вже забезпечувати зв'язок практично на необмежену дальність зі стаціонарними та рухомими об'єктами на землі, на воді, під водою та в повітрі.

Складовою системи зв'язку Повітряних Сил Збройних Сил України є й частини зв'язку, що дислокуються на Харківщині та протягом багатьох десятиріч забезпечує решту частин безперебійним та надійним зв'язком. Серед них – об'єднаний вузол зв'язку, вузол фельд'єгерсько-поштового зв'язку та батальйон зв'язку та радіотехнічного забезпечення 203-ї навчальної авіаційної бригади. Кожна з них виконує свою роботу, без якої не обійдеться жодна військова частина чи установа Харкова.

Об'єднаний вузол зв'язку територіально розміщений в одному з найбільших військових навчальних закладів України – в Харківському університеті Повітряних Сил імені Івана Кожедуба. Він виконує завдання щодо забезпечення усіх видів зв'язку університету, військових частин, підрозділів та установ Харківського військового гарнізону.

– В університеті налагоджена цифрова автоматизована телефонна система зв'язку загальної мережі МО України, яка дозволяє відійти від аналогових засобів і комплексів зв'язку, – розповів начальник зв'язку і радіотехнічного забезпечення служби зв'язку штабу університету підполковник Олег Воскресенський. – Що стосується гарнізону в цілому, то це ще 50 відсотків роботи. Це буде новий рівень зв'язку на основі оптиковолоконних ліній, які сприяють якісному забезпеченню передачі даних. Також в цьому році ми розгорнули систему транкінгового зв'язку, який може забезпечувати радіозв'язок на базі малогабаритних портативних радіостанцій.

Слід зазначити, що нещодавно для підготовки курсантів відповідного фаху в ХУПСі прийняті на озброєння й нові цифрові радіостанції. Вони дадуть змогу майбутнім офіцерам навчитися працювати на сучасних системах радіозв'язку.

Окрім цього, військові зв'язківці навчального закладу разом із курсантами факультету автоматизованих систем управління та наземного забезпечення польотів авіації створюють внутрішню локальну мережу з використанням сучасних оптичних технологій.

Окремої уваги заслуговує батальйон зв'язку та радіотехнічного забезпечення 203-ї навчальної авіаційної бригади, який хоч і працює ще на застарілій техніці, однак свої функції щодо забезпечення польотів авіації виконує надійно.

Велика заслуга в цьому, в першу чергу, командира батальйону підполковника Сергія Пилипенка. Офіцер постійно здійснює контроль за якістю роботи своїх підлеглих та допомагає їм у вирішенні тих чи інших питань.

– Перед нами стоїть відповідальне та нелегке завдання. Наш батальйон повинен забезпечити постійний та безперебійний зв'язок між льотчиком та наземними службами. Від якості цього зв'язку залежить результат польотів та, найголовніше, – життя людей, які знаходяться у кабіні літака чи вертольота, – зауважив Сергій Пилипенко. – Ми постійно вдосконалюємося, аби поліпшити рівень зв'язку. Цього року створена система об'єктивного контролю. Додаються системи відеоспостереження за зльотом та посадкою літаків, а також на місцях роботи групи керівництва польотів.

Майстриня радіолокації

Майже 10 років старший солдат військової служби за контрактом Олена Ільченко докладає зусиль до загальної справи підготовки майбутніх льотчиків для нашого війська. І хоча вона не льотчик-інструктор, проте її посада оператора радіолокаційної станції є не менш важливою за інші.

Закінчивши навчання в Харківському педагогічному університеті, вона здобула вищу освіту та фах математика з правом викладання англійською мовою.

– Цивільне життя мене не влаштовувало, і я вирішила пов'язати свою долю з армією, продовживши родинну військову династію. Окрім цього, я розуміла, що у Збройних Силах можна отримати соціальну захищеність та впевненість у майбутньому, – розповіла жінка.

Також слід відзначити той факт, що у Олени – справжня військова родина. Її батько, брат та чоловік є діючими чи колишніми військовослужбовцями 203-ї навчальної авіаційної бригади.

У 2004 році Олена уклала контракт та розпочала військову службу в 203-й навчальній авіаційній бригаді у Чугуєві. Командири відразу помітили, що молодий військовослужбовець зі старанністю та відповідальністю ставиться до виконання своїх функціональних обов'язків.

– За час служби у ввіреному мені підрозділі Олена Володимирівна зарекомендувала себе лише з позитивної сторони, як професіонал своєї справи, – зазначив командир батальйону зв'язку та радіотехнічного забезпечення підполковник Сергій Пилипенко. – Неодноразово за підсумками комплексних перевірок роботи батальйону вона була виключно в числі кращих військовослужбовців. Вона по праву вважається одним із кращих зв'язківців батальйону. Коли Олена Ільченко заступає на чергування, я впевнений, що жодних зривів у роботі підрозділу не буде.

Виявлення повітряної цілі та передача її координат офіцеру бойового управління – ось основне завдання, яке стоїть перед Оленою. Під час чергування вона постійно знаходиться на аеродромі на своєму робочому місці. Жінка вже звикла до напруженого графіка чергувань, адже, як відомо, на базі 203-ї навчальної авіаційної бригади постійно триває льотна підготовка курсантів, а тому і роботи не бракує.

Весь вільний від служби час Олена присвячує сім'ї, виховуючи семирічного сина Ростислава, який, можливо, свого часу також продовжить військову династію родини Ільченків.

Матеріали підготував Дмитро Чалий. м.Харків. Фото автора.

Воздушные силы Венгрии

Продовження. Початок в №29.

Кроме этого, под стандарты НАТО были модернизированы РЛС советского производства П-18, П-37, СТ-68У (трехкоординатная) и закуплены в Италии три достаточно современных РЛС RAT-31DL с дальностью обнаружения воздушных целей до 440 км и высоте до 30 км.

В дальнейшем все ЗРК "Квадрат" прошли модернизацию до уровня 2К12Е и, хотя венгры планировали после 2010 года их заменить, продолжают находиться в строю.

На сегодня в состав 12-й смешанной бригады ПВО ВВС Венгрии входят два батальона ЗРК 2К12Е "Квадрат". Для обеспечения самообороны бригада использует ПЗРК типа "Игла".

После снятия с вооружения морально устаревших ЗРК советского производства типа С-125, С-75, С-200 командование ВВС в 1998 году заказало у европейского консорциума "Матра – Бритиш аэроспейс" 45 комплексов спаренных пусковых установок ЗУР "Мистраль", смонтированных на шасси автомобилей "Унимог" (колесная формула 4х4) немецкой фирмы "Мерседес-Бенц", и девять командных пунктов к ним.

Боевой состав ВВС Венгрии

Боевые самолёты:
многоцелевой истребитель Saab JAS 39C "Грипен" – 12,
Saab JAS 39D спарки – 2.
Учебные самолёты:
учебно-тренировочный Aerostar Iak-52 (Румыния) – 9,
учебно-тренировочный L-39ZO Albatros (ЧССР) – 7.
Транспортные самолёты:
военно-транспортный самолёт Ан-26 – 5.
Вертолеты:
многоцелевой вертолет Ми-8 – 10,
многоцелевой вертолет Ми-17 – 7,
транспортно-боевой вертолет Ми-24 – 12.
Зенитно-ракетные комплексы:
"Квадрат" 2К12Е – 16,
ЗРК ближнего действия "Мистраль" – 45,
ПЗРК "Игла", о количестве точных данных нет.
Радиолокационные станции:
RAT-31DL (Италия) – 3.П-18(СССР) – 6,
П-37(СССР) – 14,СТ-68У (СССР) – 6.

Далі буде.

Матеріал до друку підготував Володимир Алєксєєв.

НАШІ СУСІДИ

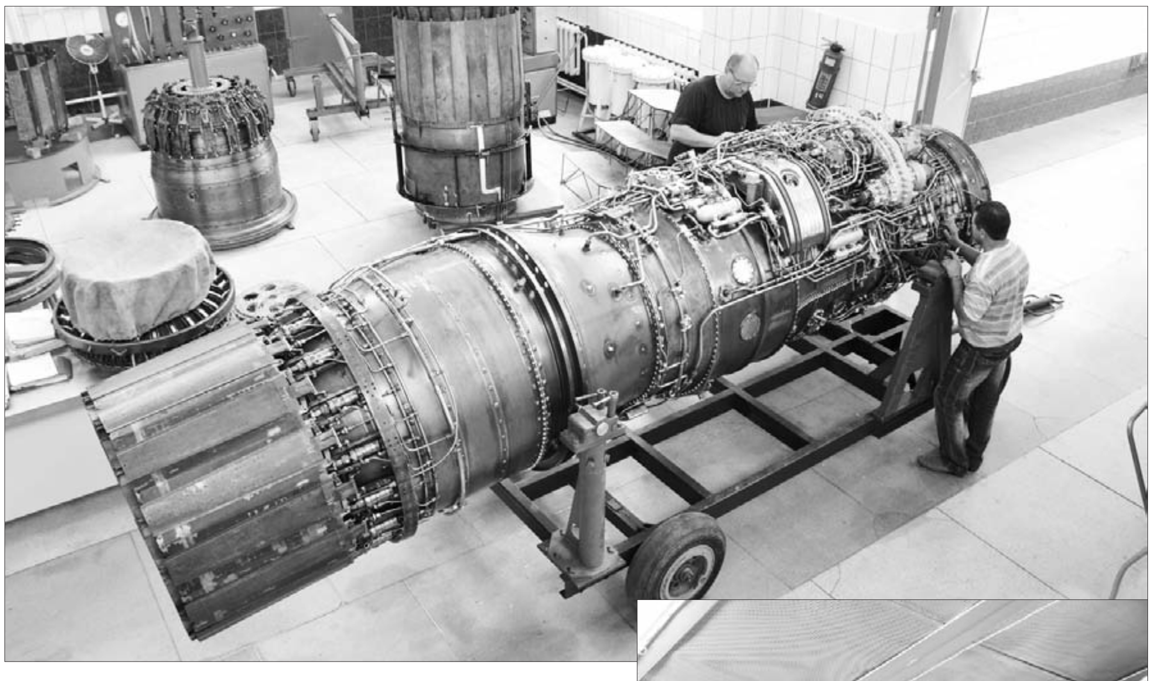

Директор Луцького ремонтного заводу “Мотор” Микола Матрунчик:

“Верстат – не головне. Головне – це навчити людей, котрі зможуть на ньому працювати”

Як би ми не гордились своїм економічним та науковим потенціалом, все ж мусимо визнати, що серед промислових підприємств України не так вже й багато знайдеться таких, котрі мають світове визнання. Особливо, якщо викреслити з цього списку ветлетнів нашої промисловості, котрі свій імідж здобули ще за радянських часів. Луцький ремонтний завод “Мотор” – не лише одне з підприємств оборонного комплексу України, котрі останніми роками посунули на світовому ринку надання послуг військового та подвійного призначення визнаних гравців, демонструючи вражаючі показники росту прибутків.

Шлях до вершин світового визнання луцькі ремонтники розпочинали разом з більшістю підприємств авіаремонтної галузі України в буремні 90-ті. Молода держава ще не могла запропонувати жодному зі своїх заводів чіткої програми дальшого розвитку, а тому кожен колектив мав обирати свій шлях руху вперед. Саме тоді молодий керівник, який до тонкощів володів ситуацією на підприємстві, а колишній головний інженер полковник Микола Іванович Матрунчик директором ремонтного заводу став у 1992 році, запропонував ключові постулати програми розвитку “Мотору”, котра діє й нині: бути завжди готовим до освоєння ремонту нової техніки; забути про орієнтацію виключно на потреби власних Збройних Сил та активно пропонувати свої послуги на зовнішніх ринках; максимально зосередити виробництво комплектуючих на підприємстві; постійно оновлювати виробничу базу. На початку, коли замовлень від українського оборонного відомства було небагато, а іноземці ще не розгледіли потенціал луцьких ремонтників, аби підприємство вижило, доводилося не тільки ремонтувати двигуни. Бралися за будь-яку роботу. На заводі деякий час виготовляли навіть клітки для тварин. “Мотор” був одним з перших підприємств в Луцьку, на якому почали робити модні нині вікна та двері з алюмінію та ПВХ. Навіть придбали спеціальний автомобіль, яким розвозили продукцію замовникам. Також на підприємстві у свій час розпочали виконувати ремонт колінчатих валів до автомобілів “Москвич”, “Жигулі” та “Волга”, капітальний ремонт паливних насосів УТН-5, ЛСНТ, НД-21, НД-22, КАМАЗ, МАЗ різних модифікацій. Деякі з цих виробництв працюють і нині, інші – пройдений етап в діяльності підприємства.

Та завжди в центрі уваги залишався основний профіль діяльності підприємства – ремонт авіадвигунів. Сьогодні найбільшим здобутком 90-х Микола Іванович вважає освоєння всіх видів ремонту РД-33 – двигуна винищувача МіГ-29. На зорі незалежності вищим керівництвом держави було прийняте рішення про локалізацію на власній території ремонту всієї авіатехніки та авіаційного озброєння, що мали на той час Військово-Повітряні Сили України. Багато з літальних апаратів вже успішно ремонтувалися в Україні, чи їх освоєння завершувалося. Проте й не здійсненого залишалося ще чимало. Не гаючи часу, в Запоріжжі почали освоювати різні види ремонту Су-25 та Су-27, в Конотопі та Севастополі – Мі-8, в Одесі та Чугуєві – L-39, в Луганську – двигуни ТВ2-117.

– Нам випало чи не найважче завдання, – згадує ті роки директор Луцького АРЗ “Мотор”. – Двигун РД-33 докорінно відрізняється і від АЛ-21Ф-3, і від АЛ-31Ф, котрі ми вже ремонтували на той час. Потрібно було не тільки навчити спеціалістів, а й підготувати обладнання, виготовити відповідні стенди, оснастку. Своє завдання ми виконали. Капітальний ремонт РД-33 був освоєний. Сьогодні рахунок відремонтованих двигунів продовжує зростати. На двигунах, що пройшли крізь руки наших спеціалістів, літають не тільки українські літаки. Ми успішно виконуємо ремонт цих двигунів для авіації третіх країн. Той досвід багато чого навчив. І нині, коли ми взялися за освоєння ремонту агрегатів паливної автоматики двигуна Д-30КП для літака Іл-76, зі своєю роботою також

успішно справилися.

Луцький “Мотор” – підприємство унікальне для України за багатьма показниками. Це заслужено оцінюють і конкуренти, і партнери. Робота колективу за основним профілем діяльності у 2012 році відмічена званням “Державне підприємство року” у номінації “Прибутковість та рентабельність за основними видами діяльності КВЕД 35.30.0 – Виробництво літальних апаратів, включаючи космічні”. І це – в непростих умовах сьогодення, на фоні перманентної світової економічної кризи.

Запорука такого успіху, безперечно, у чіткому слідуванні постулатам розвитку, виробленим на початку 90-х. Підприємство завжди відкрите до нового. Час від часу на дільницях та в цехах з’являється нове обладнання, притому лише визнаних світових виробників. Багатофункціональні металообробні верстати з числовим програмним управлінням в Луцьк доставляють з Японії, Німеччини, інших країн, котрі сьогодні є лідерами в своїй галузі. На підприємстві вдалося реалізувати програму локалізації виготовлення гумотехнічних виробів. Вже давно відійшли в минуле часи, коли гумотехнічні вироби замовляли у сторонніх виробників. На черзі – реалізація програми виготовлення запчастин на заводі.

– Коли ми приступили до її реалізації, – продовжує розповідь про сьогодення підприємства Микола Іванович, – здавалося, достатньо закупити відповідне обладнання, значна частина якого у нас вже була, і ми подолаємо залежність від інших виробників. Проте на практиці все виявилося дещо по-іншому. Прийшло розуміння того, що купити верстат – не головне. Головне – це навчити людей, котрі зможуть на ньому працювати. Сьогодні колектив дільниці з виготовлення запчастин – наймолодший на підприємстві. Сюди приходять не тільки молоді спеціалісти, а й кваліфіковані робітники. В перші три місяці роботи біля нового верстата працівник, не залежно від виробітку, отримує платню відповідно до тарифу.

Підбір кваліфікованих робітників – в Україні сьогодні проблема для кожного підприємства. Не оминула вона стороною і Луцький ремонтний завод “Мотор”. До зміни поколінь на заводі почали готуватися заздалегідь. Вже кілька років успішно працює угода з Національним авіаційним університетом України про цільову підготовку спеціалістів. Протягом року представники “Мотору” спілкуються з випускниками. П’ять кращих з тих, хто проявив бажання в майбутньому працювати на авіаремонтному заводі, навчаються в Києві: завод оплачує навчання чотирьох, а п’ятий – безкоштовно. Перші випускники з дипломами НАУ вже прийшли на підприємство. Поповнюють трудовий колектив і випускники Луцького національного технічного університету. Представників робочих спеціальностей готують безпосередньо на заводі. За рахунок заводу працівники часто навчаються на відповідних курсах. Тільки за останні роки – у Харкові, Києві, Запоріжжі… Поступово молодь змінює в цехах заводу ветеранів.

– Соціальна сфера у нас не пропала “з метою економії коштів”. Ми всіляко підтримуємо бажання наших заводчан “влаштувати” на підприємство своїх рідних – дітей, подружжя, – розповідає про особливість кадрової політики на заводі директор. – При всіх рівних умовах, безперечно, перевагу при працевлаштуванні отримує той, хто вже має рідних на заводі. Добробут сім’ї багато в чому залежить від своєчасно отриманої зарплатні. Коли в родині працівника кілька чоловік – це особливо відчутно. Спокій в сім’ї дозволяє зосередитися на робочому місці, не помилитися. Ми завжди, навіть в буремні 90-ті своєчасно платили і аванс, і зарплату. За роки незалежності не втратили жодного об’єкта соціальної сфери, навіть більше – відновили стару базу відпочинку та збудували нову. В капітально відремонтованій заводській їдальні є зала урочистих подій. У заводському гуртожитку після реконструкції виріс ще один поверх із кафе, залами для більярду та боулінгу. Всім цим працівники заводу користуються зі знижкою у 50 відсотків. Молодь отримує значний кредит на будівництво та купівлю житла на пільгових умовах. Нещодавно це прописано в Колективному договорі.

Є ще одна особливість Луцького ремонтного заводу “Мотор”. Людина не втаємничена з першого погляду й не повірить, що перебуває на території потужного промислового підприємства. Дороги – акуратно викладена бруківка. Повсюди розбиті клумби, на яких радують око різнобарвні квіти. Навіть й не скажеш, що вік більшості сучасних і зовні, і всередині корпусів вже перевалив за сотню років, і цехи пам’ятають часи, коли в них стояли коні польських гусарів. Та це так.

– Замовник, котрий приходить знайомитися до нас на завод, з першого погляду повинен бути впевнений в тому, що наше підприємство зможе виконати будь-який обсяг робіт якісно і чітко у встановлені терміни. Це перше, – розкриває одну з таємниць Микола Іванович. – І друге – ми не залежимо від якогось одного замовлення, і про ціну з нами торгуватися не варто. Вона вивірена і відповідає якості робіт. І це не похвальба. Серед наших партнерів – замовники з десятків країн Азії, Африки, Східної Європи та Північної Америки. Ми працюємо так, щоб кожен з них прагнув повернутися до нас ще не раз і рекомендував нашу роботу іншим.

75 років Луцький ремонтний завод “Мотор” зустрічає, впевнено вдивляючись в майбутнє. Вже повністю завантажені потужності на поточний рік, укладені контракти на роботу на наступні роки. А директор, тим розповідаючи про перспективу, говорить про те, що, можливо, в недалекому майбутньому в Луцьку ремонтуватимуть не тільки російські, а й європейські чи американські двигуни. Місця для будівництва нових цехів вистачає, досвід освоєння нової техніки є. І після екскурсії цехами підприємства в таку його перспективу віриться.

Віктор Гедз. “Крила України”.

НА ОЗБРОЄННЯ

Міноборони РФ замовило 40 модернізованих Мі-8

Міноборони РФ і холдинг "Вертольоти Росії" підписали державний контракт на поставку 40 модернізованих вертольотів Мі-8 АМТШ. Сума контракту складає 12,6 мільярда рублів. Авіаційний завод в Улан-Уде, що входить до холдингу "Вертольоти Росії", завантажений замовленнями для оборонного відомства до 2020 року. Загальна сума контрактів Міноборони із цим підприємством становить майже 54 мільярди рублів.

Мі-8АМТШ (експортна назва Мі-171Ш) – транспортно-штурмовий вертоліт, розроблений на заводі в Улан-Уде на базі військово-транспортного Мі-8. Від інших модифікацій Мі-8 цей вертоліт відрізняється можливістю включення до складу озброєння протитанкових керованих ракет "Атака" або "Штурм", а також керованих ракет повітря-повітря "Голка". Вертоліт оснащується комплексом броньового захисту екіпажу й апаратури нічного бачення.

Уперше вертоліт Мі-8АМТШ був показаний на виставці Фарнборо в 1997-му, у тому ж році його продемонстрували й на російському авіасалоні "МАКС". У числі іноземних замовників таких вертольотів – Гана, Перу, Шрі-Ланка й Уганда.

ТЕХНОЛОГІЇ

Винищувачі F-16 одержать нові радари

Американська компанія Lockheed Martin, що виробляє винищувачі F-16 Fighting Falcon, обрала радіолокаційні станції SABR з активною фазованою антенною решіткою для установки на свої бойові літаки. Про це говориться в повідомленні компанії Northrop Grumman, що і розробила цю БРЛС.

У червні 2012 року повідомлялося, що ВПС США виділять близько двох мільярдів доларів на модернізацію бортового радіоелектронного обладнання перших 300 винищувачів F-16. Радіолокаційні станції з активною фазованою антенною решіткою для бойових літаків пропонували компанії Raytheon (РЛС RACR) і Northrop Grumman.

Відповідно до діючого графіка, ВПС США розраховують одержати перші модернізовані F-16 в 2018 році. Завдяки модернізації будуть підвищені бойові можливості винищувачів, а також продовжено термін служби до 2025 року. Крім БРЛС, F-16 в рамках модернізації одержать нові центральні інформаційні дисплеї й систему радіоелектронної боротьби ALQ-213.

Радари SABR на винищувача, F-16 повинні будуть замінити застарілі імпульсно-доплерівські РЛС AN/AGP-66. Нова станція здатна виявляти цілі на більшій відстані й з мінімальними затримками перемикатися між режимами "повітря-повітря" і "повітря-поверхня". Крім того, SABR здатний генерувати карту місцевості в більший роздільній здатності. Установка радара на F-16 можлива без внесення змін у конструкцію.

МОДЕРНІЗАЦІЯ

ВПС Польщі одержали перший модернізований МіГ-29

ВПС Польщі наприкінці липня 2013 року одержали перший модернізований винищувач МіГ-29А, повідомляє Jane's. Літак з бортовим номером "89" прибув на 23-ю тактичну авіабази, що розташована на схід Варшави. Як очікується, протягом серпня 2013 року ВПС Польщі одержать ще один такий літак.

Модернізація літака виконана за відкритими стандартами. МіГ-29А одержав новий багатофункціональний дисплей, інтегровану систему обробки польотної інформації й планування польоту, системи GPS та інерціальної навігації, селективну систему придушення перешкод, універсальні шини обміну інформацією, обчислювач повітряних параметрів, а також кілька інших нових систем, включаючи обладнання зв'язку.

У цілому ВПС Польщі розраховують одержати 15 модернізованих винищувачів: 13 одномісних та дві "спарки". Контракт на проведення модернізації був підписаний у середині серпня 2011 року з польським авіаремонтним підприємством Wojskowe Zaklady Lotnicze №2. Роботи, які плануються завершити в 2014 році, ведуться спільно з ізраїльською компанією IAI. Сума угоди склала 29,5 мільйона доларів.

Польща прийняла на озброєння 12 винищувачів МіГ-29 (дев'ять одномісних і три двомісних) в 1989 році. В 1995 році міноборони Польщі одержало від Чехії ще десять винищувачів цього типу в обмін на 11 багатоцільовьох вертольотів W-3 Sokol польського виробництва. В 2001 році Варшава придбала 22 МіГ-29 (18 одномісних і чотири двомісних) у Німеччини.

РЕФОРМИ

США скоротять число авіаносців

Секретар міноборони США заявив про майбутнє скорочення збройних сил. Замість 11 авіаносців у складі залишається 8 або 9. Скороченню підлягатиме переважно корпус морської піхоти. Загалом близько 10 тисяч осіб будуть звільнені із ВМС США. Втім, остаточне рішення поки не прийнято.

Відповідно до намірів, передусім під скорочення потрапить один крейсер, три-чотири есмінці, а також близько семи ескадрилей ВПС. За інформацією Defense News, скорочення авіації (як ВПС, так і ВМС США) пов'язане зі зменшенням кількості авіаносців. Передбачається здійснити скорочення за рахунок списання застарілих вертольотів SH-60 і винищувачів F/A-18. З авіаносців, можливо, позбудуться від "Джорджа Вашингтона" (у нього в 2015 році вичерпається запас ядерного палива), "Джона К. Стеніса" і "Гарі Трумена". Всі три кораблі є не найстарішими представниками авіаносців типу "Німітц" (вони уведені до складу флоту в 1990-ті роки), однак попередні авіаносці цього типу пройшли модернізацію під час заміні ядерного палива.

ДОМОВЛЕНОСТІ

Пентагон докупить 71 винищувач F-35

Міністерство оборони США досягло попередньої домовленості з американською компанією Lockheed Martin про поставку винищувачів F-35 Lightning II шостої й сьомої партії дрібносерійного виробництва. Як повідомляє Defense News, у цілому військові мають намір закупити 71 бойовий літак. Винищувачі будуть замовлені для США, Австралії, Італії, Норвегії й Великобританії.

У шосту партію малосерійного виробництва ввійдуть 36 бойових літаків, а в сьому – 35. Поставки винищувачів почнуться в середині 2014-го й середині 2015 років відповідно. Точна вартість F-35 не розголошується, однак, за даними Пентагона, літаки шостої партії обійдуться військовим дещо дешевше.

Винищувачі F-35 складатимуть в трьох версіях: звичайного зльоту (A), укороченого зльоту й вертикальної посадки (B) і палубної (C). У цілому на озброєння США планується прийняти 2,4 тисячі винищувачів. З урахуванням іноземних покупців (Великобританія, Італія, Нідерланди, Австралія, Канада, Данія, Норвегія, Туреччина, Ізраїль і Сінгапур) планується зібрати близько 3,1 тисячі F-35.

РОЗБІЖНОСТІ У ПОГЛЯДАХ

Сенат відмовив Пентагону в покупці російських вертольотів

Комітет Сенату США з бюджетних асигнувань проголосував за скорочення військових витрат у частині закупівель російських багатоцільових вертольотів Мі-17 для Афганістану. Під скорочення потрапили й витрати в розмірі $ 416,8 млн для придбання інших літальних апаратів для Афганістану.

Напередодні рішення сенатського комітету правозахисна організація Human Rights First опублікувала доповідь, у якій заявила про збільшення вартості Мі-17 для Афганістану, а також про те, що афганські пілоти й наземні техніки недостатньо кваліфіковані для управління та обслуговування вертольотів. Рішення, обнародуване сенатським комітетом, має на увазі заборону на ведення справ американським військовим відомством з "Рособоронекспортом".

Угоду про додаткову поставку Мі-17 було підписано у середині травня. Раніше Конгрес вимагав від Пентагону розірвати контракт із Росією. Приводом стала поставка Росією до Сирії озброєння. Пентагон і Держдеп США вимоги відхиляли, пояснюючи, що російські вертольоти якнайкраще підходять для експлуатації в Афганістані.

Начальник Головного управління нагляду за додержанням законів у воєнній сфері Василь Козачук:

"Мінімізувати прояви корупції у військах можливо лише спільними зусиллями"

– Василю Петровичу, як відомо, корупція як соціальне явище притаманна будь-якому суспільству, будь-якій державі. Наскільки актуальне питання корупції для Збройних Сил України?

– Жодна із країн світу не мала й не має повного імунітету від корупції - змінюються лише її обсяги й прояви, а також її можливості, які визначаються ставленням до неї держави й суспільства.

Корупція – це складне соціальне явище, яке негативно впливає на всі аспекти політичного і соціально-економічного розвитку суспільства і держави. Збройні Сили України – теж частина суспільства, має ті ж вади, що і держава, яку вони охороняють.

27 лютого 2013 року на розширеному засіданні Кабінету Міністрів України Глава держави Віктор Федорович Янукович указав, що «корупція є серйозною перепоною на шляху модернізації та проведення реформ в Україні».

Як зазначено в Національній антикорупційній стратегії на 2011–2015 роки, корупція в Україні набула ознак системного явища, яке поширює свій негативний вплив на всі сфери суспільного життя, все глибше укорінюючись у повсякденному житті як основний, швидкий та найбільш дієвий протиправний засіб вирішення питань, досягнення певних цілей. Масштаби поширення корупції загрожують національній безпеці України.

З метою мінімізації корупційних проявів Міністром оборони України затверджено план дій щодо запобігання і протидії корупції у Міністерстві оборони України та Збройних Силах України на 2013 рік.

Міністр оборони України Павло Лебедєв на початку липня цього року провів нараду з керівниками структурних підрозділів оборонного відомства, на якій визначив протидію корупції пріоритетним напрямом діяльності Міністерства оборони України. Я впевнений, що лише спільними зусиллями нам вдасться ефективно протидіяти проявам корупції у військах.

– Чи можна виділити загальну тенденцію – за останні декілька років – збільшення чи зменшення злочинів у військах?

– У листопаді минулого року набрав чинності новий Кримінально-процесуальний кодекс України, який кардинально змінив систему кримінального судочинства. Створено Єдиний реєстр досудових розслідувань. Фактично оновлено статистичну звітність про кримінальні правопорушення. Тому визначити тенденцію щодо збільшення чи зменшення злочинності у військах поки що неможливо, і така оцінка буде необ'єктивною.

Але наразі із року в рік у Міністерстві оборони України та Збройних Силах України вчиняється значна кількість злочинів з ознаками корупції, тому роботи нам не стає менше.

Зокрема, у 2010 році зареєстровано 136 злочинів, пов'язаних з корупцією, у 2011 – 159, у 2012 – 108.

Упродовж першого півріччя поточного року до Єдиного реєстру досудових розслідувань внесено відомості щодо 161 кримінального правопорушення з ознаками корупції.

– Назвіть, будь ласка, найгучніші справи, у яких здійснюється досудове слідство (найбільші суми збитків)?

– Як приклад, Харківською прокуратурою з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері здійснюється досудове розслідування стосовно військових посадових осіб військової частини А4104, відповідальних за приймання, зберігання, облік, видачу та списання паливно-мастильних матеріалів. У період з 2008 по квітень 2012 року ці посадовці, зловживаючи своїм службовим становищем, викрали 335,5 тонни палива для реактивних двигунів ТС-1, заподіявши державі збитків на суму понад 5,2 млн грн. Відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань внесено 22.01.2013 за ч. 2 ст. 410 КК України.

Прокуратурою Центрального регіону України з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері 21.03.2013 внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань відомості стосовно Генерального директора Концерну Міністерства оборони України «Військторгсервіс», який, зловживаючи службовим становищем, в інтересах третіх осіб, у період з 2003 по 2011 роки надав дозволи на незаконне відчуження в різних областях держави 47 об'єктів нерухомості, які належали Міністерству оборони України, чим завдано збитків державі на загальну суму понад 28 млн грн (ч. 2 ст. 423, ч. 2 ст. 364 КК України).

Досудове розслідування у кримінальних провадженнях триває.

Низку резонансних кримінальних справ та обвинувальних актів вже спрямовано до суду.

Як приклад, у серпні 2012 року прокуратурою Кримського регіону з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері до суду направлено кримінальну справу стосовно Генерального директора державного підприємства військовий санаторій «Ялтинський», який в інтересах комерційної структури здійснив незаконне відчуження основних фондів санаторію. Спричинені збитки склали понад 58 млн грн. Судовий розгляд триває.

– Чи достатньо уваги приділяється правоохоронними органами протидії хабарництву у військах?

– Як на мою думку, достатньо. Адже значна кількість викритих корупційних правопорушень, вчинених посадовцями оборонного відомства, пов'язана з прийняттям пропозиції, обіцянки або одержанням неправомірної вигоди службовою особою, тобто з отриманням хабара.

Так, у 2010 році зареєстровано 29 таких злочинів, у 2011 – 48, у 2012 – 39.

За шість місяців цього року направлено до суду 10 обвинувальних актів про отримання хабара посадовцями оборонного відомства. Зокрема, 30.04.2013 Севастопольською прокуратурою з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері спрямовано до суду обвинувальний акт стосовно головного терапевта військово-медичного Клінічного центру Кримського регіону України, який за хабар у розмірі тисячу доларів США пообіцяв за відсутності будь-яких підстав госпіталізувати військовослужбовця за контрактом з подальшим його звільненням з військової служби на підставі висновку військово-лікарської комісії. Судовий розгляд триває.

– Назвіть, будь ласка, які міри покарання призначаються судами за вчинення хабарництва?

– Статтею 368 Кримінального кодексу України за прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою передбачено міри покарання від штрафу у розмірі 750 неоподаткованих мінімумів доходів громадян до 12 років позбавлення волі з конфіскацією майна.

Наприклад, 09.11.2012 засуджено до 4-х років позбавлення волі з позбавленням права обіймати певні посади строком на 2 роки з конфіскацією майна та позбавленням військового звання «підполковник» начальника відділу списання надлишкового майна Центру обліку надлишкового та списаного майна Міністерства оборони Михайлова Г.Д., який вимагав та одержав 120 тис. грн хабара від представника Південного державного науково-виробничого центру «Прогрес» за підготовку та видачу документів, пов'язаних з реалізацією надлишкового військового майна.

Поточного року (12.06.2013) вироком Залізничного районного суду м. Сімферополя засуджено до 5 років 6 місяців позбавлення волі з позбавленням права займати посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій строком на 3 роки, з конфіскацією майна та з позбавленням військового звання «підполковник» військового комісара Нижньогірсько-Совєтського об'єднаного районного військового комісаріату АР Крим підполковника Нічволодова О.В., який за незаконне надання відстрочки від призову на строкову військову службу у 2012 році одержав від громадян хабарів, поєднаних з вимаганням (чотири епізоди), на загальну суму 10 тис. грн та 900 доларів США.

– Ви згадали про те, що розроблено спільні антикорупційні заходи Міноборони та правоохоронних органів. Розкажіть, як вони реалізуються?

– Координація діяльності правоохоронних органів посилює ефективність їх антикорупційної діяльності в рази. Наприклад, 11 липня 2013 року співробітниками Служби безпеки та прокуратури затримано начальника Київського військового ліцею ім. Івана Богуна за підозрою в одержанні неправомірної вигоди (хабар) у розмірі 5 тис. доларів США за вирішення питання щодо вступу школяра до цього навчального закладу. Проводиться досудове розслідування.

Якщо протягом останніх років переважну більшість адміністративних корупційних правопорушень, вчинених у військах, викривали органи прокуратури, то після проведення зазначених координаційних заходів інші спеціальні суб'єкти у сфері протидії корупції значно активізували свою діяльність на цьому напрямі.

Зокрема, у першому півріччі минулого року за протоколами Служби безпеки України судами притягнуто до відповідальності лише 8% правопорушників, тоді як поточного 22%, МВС України у 2012 році – жодного, цього року 11%. Цифри наочно свідчать про ефективність координаційної діяльності.

Наразі ми продовжуємо співпрацю із Міністерством оборони України. Корупція – це комплексна проблема, вона потребує не тільки суворих покарань для правопорушників, але і зміни функціонування самої системи. У цьому в Міноборони вже є певний прогрес: підвищуються виплати військовослужбовцям, змінюється уклад служби. Інтенсивно готуються кадри для аудиту, Військову службу правопорядку у Збройних Силах України посилено спеціалістами.

На мою думку, варто також розширити повноваження Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, зокрема, щодо надання права на проведення оперативно-розшукової діяльності, що лише сприятиме підвищенню ефективності запобігання і протидії корупції в оборонному відомстві.

І на завершення наголошую, що лише спільними зусиллями нам вдасться мінімізувати прояви корупції у військах.

ЗАКОН Є ЗАКОН

Міноборони України повернуто земельну ділянку вартістю 5,6 мільйона гривень

Вінницька прокуратура з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері вжила заходів щодо повернення у власність держави земельної ділянки площею близько 500 га.

Вінницькою прокуратурою з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері Центрального регіону України вживаються заходи представницького характеру щодо повернення оборонному відомству незаконно вилучених земель.

Так, 17 липня 2013 року Господарським судом Вінницької області задоволено позов Вінницького прокурора з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері щодо визнання за державою в особі Міністерства оборони України права користування на земельну ділянку поблизу с. Петрик Літинського району Вінницької області площею 494,4 га вартістю понад 5,6 млн грн із водоймою, лісовими насадженнями та туристичною інфраструктурою.

Судом скасовано рішення місцевої ради та визнано недійсним державний акт на землю, якими за відсутності правових підстав в 1996 році було передано приватній структурі землі оборонного відомства, які з 1954 року використовувались для відпочинку військовослужбовців Вінницького гарнізону.

РІШЕННЯМ СУДУ

Віддавати доведеться утричі більше

5 серпня поточного року Вищий господарський суд України залишив без змін постанову Київського апеляційного господарського суду, якою задоволено позов Державного агентства резерву України до комерційного товариства щодо повернення матеріальних цінностей мобілізаційного резерву вартістю 3,8 млн грн. Окрім цього, нараховано штрафних санкцій 8,6 млн грн. Загальна сума збитків становить 12,4 млн грн.

Як повідомила прокурор відділу Головного управління нагляду за додержанням законів у воєнній сфері Вікторія Шекшеєва, яка брала участь у розгляді справи, вища судова інстанція підтвердила зобов'язання відповідача. Комерційне товариство замість того, щоб зберігати мобілізаційні ресурси держави, самовільно відчужило вказане майно без дозволу Кабінету Міністрів України.

В Афган ми потрапляли різними шляхами…

Луганськ. 2013 р.

Продовження. Початок в №31.

Не найлегші – це, насамперед, польоти на бомбардування. Саме так, мирний трудяга Мі-6 в Афганістані став бомбардувальником. Для цього він мав всі необхідні дані: велику дальність польоту, можливість підійматися над більшістю гір та значну, навіть в розрідженому гірському повітрі, вантажопідйомність. А успішне бомбардування – це, перш за все, чітка робота штурмана. Визначення точки скидання, швидкості вертольота, врахування при цьому типу боєприпасу, стану погоди, переважаючого вітру та десятків інших факторів, котрі, врешті-решт, стають складовими успіху або невдачі – все це називається штурманський розрахунок. І хоча більшість даних – табличні, котрі потрібно правильно підставити у відповідні формули, і це потрібно вміти робити вправно та правильно. Як покарання такі завдання в бойових умовах не дають. І коли командир ескадрильї підполковник Степан Білоган ставив їх своєму замполіту, який мав мізерний час нальоту на Мі-6, значить, він був впевнений у тому, що бомби точно ляжуть в ціль.

Та більшість завдань в горах Афганістану були не бомбування. Навколо Кандагара, на півдні Афганістану вздовж кордону з Пакистаном, розташовувалися десятки радянських гарнізонів. Де взвод, де – посилена рота чи батальйон. Окремі блокпости розташовувались в таких місцях, що в інший спосіб, як вертольотом, туди й не добратися. От і везли Мі-6 на віддалені застави і листи, і боєприпаси, і продукти, і будівельні матеріали ... всього й не перерахуєш. Вертольотом доставляли на блоки чергову заміну, в кабіні вертольота починався шлях додому тих, для кого війна завершилася.

А ще війна в Афганістані – це бойові операції, коли інтенсивність бойової роботи підвищується в десятки разів. При цьому завдання з забезпечення решти "точок" з порядку денного не знімаються. Кожна бойова операція – це значне збільшення кількості вильотів. У кожного афганця – своя пам'ятна бойова операція.

Афганістан став серйозним випробуванням для військової машини Радянського Союзу. Проходили випробування техніка, організаційна структура, підготовка фахівців військової справи. Штурману Віктору Денисенку сотні разів доводилося підтверджувати у пекельному небі свою профпридатність. Були й бомбардування, котрі вражали своєю точністю навіть піхотинців та десантників. Були й маршрути над територією, зайнятою душманами, прокладені на стільки філігранно, що ворог не встигав зреагувати на появу радянського вертольота. Були й врятовані в горах та пустелі підрозділи радянських військ, куди вертоліт добирався на межі своїх технічних можливостей.

Та найбільш пам'ятна для полковника запасу все ж операція, котра через невірний штурманський розрахунок мало не стала грандіозним дипломатичним скандалом і тільки випадково не коштувала десятків життів радянських солдатів.

Про те, що майже на стику кордонів трьох країн – Пакистану, Ірану та Афганістану, але таки на афганській території поблизу населеного пункту Рабаті-Джалі діє велика міжнародна лабораторія з переробки наркосировини та виробництва героїну, радянському командуванню стало відомо на початку 1982 року. Тут дурман фасували та відправляли в Європу. На зароблені гроші купували зброю, яка стріляла в радянських солдатів. Власне, Рабаті-Джалі була не лише лабораторією, а й добре обладнаною базою душманів, де накопичувалась зброя, відпочивали після рейдів у глибину Афганістану банди, навчалося молоде поповнення. Радянське командування вирішило базу знищити. Чи не найголовнішими аргументами на користь майбутнього рейду були близько двох десятків продовгуватих ящиків, що дуже нагадували упаковку від ПЗРК "Стріла", ймовірно, єгипетського походження та майже 10 тонн підготовленої до відправки наркосировини.

Лише на перший погляд завдання могло видатися простим: за даними розвідки охорона бази нараховувала не більше 60 душманів. Проте, крім охорони, необхідно було врахувати й "перемінний склад бази": охорону караванів, особовий склад навчальних підрозділів, банди, що прибули на переформування і в яких було чимало досвідчених бійців. Та й відстань від Кандагара, найближчого великого радянського гарнізону, – близько 500 кілометрів пустель Регістан та Дашті Марго.

Для штурму бази виділили кілька десантно-штурмових та мотострілкових рот, групу спеціального призначення. Зрозуміло, що успішною операція могла бути тільки за умови раптовості нападу. Доставка особового складу до місця виконання завдання та його евакуація – на вертольотах Мі-8. На них же, адже дальність польоту Мі-24 не дозволяла, було покладено й завдання вогневого ураження противника. Вантажі та пальне (а його необхідно було чимало) доставляли Мі-6. Передбачили й обладнання польового госпіталю поблизу місця виконання завдання, і розгортання привідної радіостанції. Всього в операції були задіяні більше шести десятків вертольотів. За півсотні кілометрів від душманської бази, в пустелі заздалегідь облаштували посадковий майданчик для вертольотів – заправний пункт. Кількома рейсами туди доставили пальне для вертольотів та закачали його в спеціальні резервуари. Здавалось, передбачили все й успіх був гарантований.

– Невдачі розпочались ще до початку операції, – згадує події тридцятирічної давнини ветеран. – 4 квітня було заплановано перебазування всього угруповання на посадковий майданчик. Проте організованому переміщенню завадила пилова буря, котра значно обмежила видимість. Замість однієї, переліт здійснювали кількома невеличкими групками. Крайні борти сідали, коли вже на пустелю опустилася ніч.

Операція розпочалась рано-вранці. О шостій першим злетів командний пункт Мі-9, за штурвалом якого сидів заступник начальника авіації 40-ї армії полковник В.Апрелкін, що очолював авіаційну складову. В цей час два Су-17М3 позначили базу наркоторгівців САБами. Після того, як по ній "відпрацювали" Су-17М3, о сьомій ранку мав розпочатися штурм бази.

Та вертольоти з десантом в цей час були далеко.

Полковник В.Апрелкін вів свій Мі-9, уважно вдивляючись в піски. Три кишлаки, міст. Все відповідало карті. За його розрахунками, база душманів мала б бути поруч. Першими будівлі, схожі на базу та вишку охорони неподалік, помітили десантники. Об'єкт атаки було визначено.

Далі буде.

Віктор Гедз. "Крила України".

Старшина, або спогад про гарну людину

Старий товариш надіслав мені фото з могили нашого курсантського старшини. У рідній донецькій землі упокоїлась душа його у віці 55 років. Красивий пам'ятник з традиційними в таких випадках написами від рідні. Лише на звороті не зовсім звичне, вибите і прикрашене бронзою: "5 рота пам'ятає тебе, старшина".

Взагалі наш старшина вийшов у запас кілька років тому полковником. Доля покидала його від Німеччини до Забайкалля, але завершував службу у внутрішніх військах на Батьківщині. Як він служив і ким був, я до кінця не знаю, проте наші зустрічі під час відзначення двадцятип'яти- і тридцятиліття випуску з Донецького політучилища сколихнули спогади юності, курсантських років.

Ми були як усі в той час. Молоді, енергійні, сповнені віри у своє високе призначення. Розчарування прийшло пізніше, але то до років, проведених у стінах училища, відношення уже не має. Ось цю непосидючу, заряджену на "подвиги" братію поставлений був вгамовувати один із нас, такий же курсант у старшинських погонах Віталій Кривченко. Ми всі називали його просто – старшина. Так його називали взводні, ротний, який взагалі нібито не пам'ятав його імені, комбат і решта училищного керівництва.

Не всі у роті любили старшину. Проте поважали усі. Йому, попри умовності і невизначеність такої категорії як справедливість, вдалося запровадити її у життя. В основі лежав простий підхід: кожен робить те, що повинен. Лише через роки служби і численні розчарування сприймалася старшинська наука. З'ясувалося, дуже важко змусити людей просто виконувати свою роботу. Адже крім здатності до товариства, співчуття, взаємодопомоги, десь у глибині людських душ цвіли такі ж невід'ємні таланти кар'єризму, підлості, зради…

Старшина протримався на посаді з першого до останнього дня навчання і в лейтенантських погонах поїхав служити до Східної Європи. Такою була йому подяка від командування за чесну службу у курсантські роки.

Наша, друзів і товаришів вдячність, прийшла пізніше і назавжди. А у день 17 квітня 2013 року, коли він помер, народився вірш.

Сьогодні помер старшина
(взагалі він полковником був),
Та для мене ця новина
Спричинила пам'яті зсув.
Я в той день у наряді стояв
Молодим і зеленим курсантом.
У казарму військовий зайшов,
Що став другом мені і братом.
Він навчив мене в армії жити,
Пришивати курсантські погони,
Вчив терпіти, в нарядах стояти
І долати життя перепони.
Я науку його пам'ятав,
Де б мене не кидало життя.
В міністерстві полковником став,
А сьогодні… Нема вороття.
Ти у пам'яті нашій живий.
Ти в шерензі, що завжди одна.
Ким не стали ми станемо ми,
Ти навіки для нас СТАРШИНА.

Віктор Тимощук, полковник запасу.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

12-18 серпня

12 серпня *День Військово Повітряних Сил Росії. В цей день 1912 р. вся авіація та повітроплавання передані в підпорядкування Головного управління Генштабу.*

12 серпня 1923 р. *народився льотчик-штурмовик двічі Герой Радянського Союзу А.Я.Брандис.*

12 серпня 1933 р. *над стадіоном "Динамо" в Москві парашутистом П.Балашевим встановлений світовий рекорд в парашутному спорті – стрибок з парашутом з висоти 80 м.*

12 серпня 1953 р. *о 7:30 вперше у світі було випробувано термоядерний пристрій (воднева бомба РДС-6 потужністю 400 кт). А.Д.Сахаров, Ю.Б.Харитон, Я.Б.Зельдович та ін*

12 серпня 1996 р. *створено Національний центр керування і випробувань космічних засобів України.*

13 серпня 1918 р. *народився льотчик-винищувач Герой Радянського Союзу О.О.Вільямсон.*

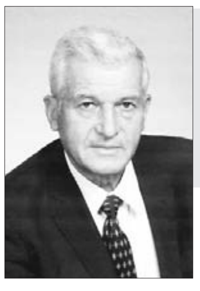

13 серпня 1923 р. *народився льотчик-штурмовик, Герой Радянського Союзу В.Я.Бараненко.*

13 серпня 1928 р. *народився бортмеханік Герой Радянського Союзу В.Г.Грязнов.*

13 серпня 1949 р. *народився військовий льотчик, командир авіаційної групи ВТА ВПС ЗС України (1994-2001) В.В.Радченко.*

14 серпня 1937 р. *сформовано Харківське військове авіаційне училище зв'язку. День створення факультету наземного забезпечення бойових дій авіації ХУПС.*

14 серпня 1945 р. *народився Міністр оборони (1994-1996), президент Асоціації підприємств авіапромисловості України "Укравіапром" В.М.Шмаров.*

14 серпня 1965 р. *здійснив перший політ серійний пасажирський літак Ту-134, побудований на Харківському авіаційному заводі.*

14 серпня 1975 р. *народився командир Севастопольського зенітно-ракетного полку М.П.Дмитрієв.*

15 серпня 1913 р. *народився льотчик-винищувач, Герой Радянського Союзу О.І.Орлов*

15 серпня 1938 р. *народився директор Львівського авіаремонтного заводу (1986-2003 рр.) В.А.Купч.*

15 серпня 1970 р. *народився начальник відділу планування застосування Повітряних Сил – заступник начальника оперативного управління штабу Командування ПС ЗС України С.М.Тарасов.*

15 серпня 1971 р. *народився командир Севастопольської бригади тактичної авіації Ю.В.Мамчур.*

16 серпня 1945 р. *народився провідний науковий співробітник Центру воєнностратегічних досліджень Національного університету оборони України В.О.Колесніков.*

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

12-18 серпня

16 серпня 1965 р. *народився начальник інженерної служби відділу оперативного (бойового) забезпечення військ штабу Командування ПС ЗС України О.В.Возний.*

16 серпня 1988 р. *відбувся перший політ літака конструкції В.М. М'ясищева М-55 "Геофізика".*

16 серпня 1993 р. *вийшов Указ Президента України про встановлення професійного свята військових, цивільних авіаторів і працівників авіаційної промисловості і транспорту – Дня авіації. Відмічається в останню суботу серпня.*

16 серпня 2004 р. *створено Державну службу України з нагляду за забезпеченням безпеки авіації (Державіаслужба).*

17 серпня 1913 р. *народився льотчик-винищувач Герой Радянського Союзу В.І.Давідков.*

17 серпня 1913 р. *народився льотчик-штурмовик, Герой Радянського Союзу К.С.Давиденко.*

17 серпня 1933 р. *на полігоні Нахабіно стартувала перша радянська експериментальна рідинна ракета на гібридному пальному ("ГІРД-09"), яка досягла висоти 400 м. Ракета була створена в Групі вивчення реактивного руху під керівництвом С.П.Корольова за проектом М.К.Тихонравова.*

17 серпня 1938 р. *народився льотчик-випробувач Р.М.Галєєв.*

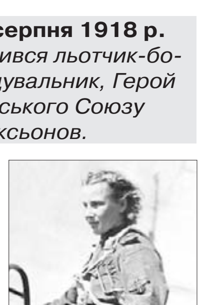

17 серпня 1970 р. *народився командир Київської зенітно-ракетної бригади Повітряного командування "Центр" ПС ЗС України Ю.М.Ставський.*

18 серпня 1913 р. *народився заслужений льотчик-випробувач СРСР В.Ф.Хапов.*

18 серпня 1918 р. *народився льотчик-бомбардувальник, Герой Радянського Союзу К.Ф.Аксьонов.*

18 серпня 1922 р. *народилась найрезультативніша льотчиця-винищувач ВВв, Герой Радянського Союзу Л.В.Литвяк.*

18 серпня 1931 р. *засновано ДП МОУ "Луганський АРЗ".*

18 серпня 1933 р. *Сталін видав наказ, із згідно яким День авіації святкувався 18 серпня. Ця дата вважалась Днем Радянського Повітряного Флоту протягом всього існування Радянського Союзу.*

18 серпня 1938 р. *засновано ДП МОУ "Луцький ремонтний завод "Мотор".*

18 серпня 1940 р. *засновано 456-у Гвардійська бригаду транспортної авіації ПС ЗС України (м.Вінниця).*

18 серпня 1958 р. *народився льотчик-космонавт С.Є.Трещев.*

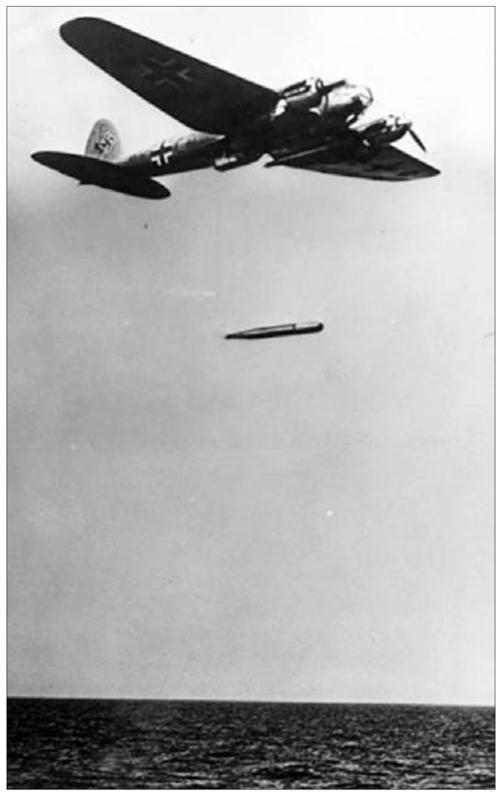
Огненное небо 1941 года над Черным морем

Продовження. Початок в №21.

Приказано: усилить оборону Крыма. Эвакуация ООР

Военный совет флота решил начать эвакуацию 1 октября с отправки наиболее укомплектованной 157-й стрелковой дивизии. Большие трудности представлял отвод с фронта главных сил в составе 35 тыс. человек с техникой и оружием и посадка их на судна за одну ночь 16 октября. Для перевозки и прикрытия последнего эшелона войск в Одессе было сосредоточено 17 крупных транспортов.

В ночь на 16 октября 20 советских самолетов с аэродромов Крыма нанесли бомбовый удар по скоплениям войск противника под Одессой. Другая группа самолетов наносила удар по вражеским аэродромам. Эвакуация главных сил советских войск из Одессы была неожиданной для противника. Его воздушная разведка обнаружила советские корабли только 16 октября около 9 час., когда основная часть их проходила в районе Тендры. Только во второй половине дня 16 октября противник бросил торпедоносную и бомбардировочную авиацию под прикрытием истребителей для нанесения ударов по советским кораблям и судам. Около 50 самолетов пытались "наверстать упущенное", но их добычей стал лишь транспорт "Большевик", который шел концевым в колонне. Большинству команды и находящимся на транспорте военнослужащим удалось спастись. Их подобрали торпедные катера 2-й бригады.

Днем 16 октября советские истребители, прикрывая переход судов из Одессы, сделали 109 самолето-вылетов, провели 23 воздушных боя и сбили 17 самолетов противника.

Утром 17 октября вражеские части вступили в Одессу. 17 октября к 19 час. все транспорты и корабли с войсками и техникой сосредоточились в севастопольских бухтах. С 1 по 16 октября из Одессы было эвакуировано 86 тыс. военнослужащих и 15 тыс. гражданского населения; было вывезено 1158 автомашин, 462 орудия, 14 танков, 36 бронемашин, 163 трактора, 500 автомобильных моторов, 3625 лошадей и более 25 тыс. т различных грузов. За две недели эвакуации только транспорты сделали в общей сложности 129 рейсов, а боевые корабли совершили 152 выхода для охранения транспортов на трассе Одесса - Севастополь. Кроме того, они сами принимали участие в переброске войск и техники. Разнообразные задачи в обороне Одессы решала авиация флота. С аэродромов Крыма она наносила бомбардировочные удары по тылам, аэродромам и переднему краю противника. Истребители Черноморской авиагруппы, базировавшейся на Одессу, с 20 августа по 15 октября сделали 3780 самолето-вылетов. В среднем по 3-4 самолето-вылета в сутки делал каждый летчик, а иногда и по 6-7.

Переброска войск Приморской армии и Одесской базы в Крым явилась одним из замечательных примеров оперативно-стратегического маневра силами на приморском направлении. Этот пример эвакуации большой массы войск морем остался непревзойденным до конца Великой Отечественной войны.

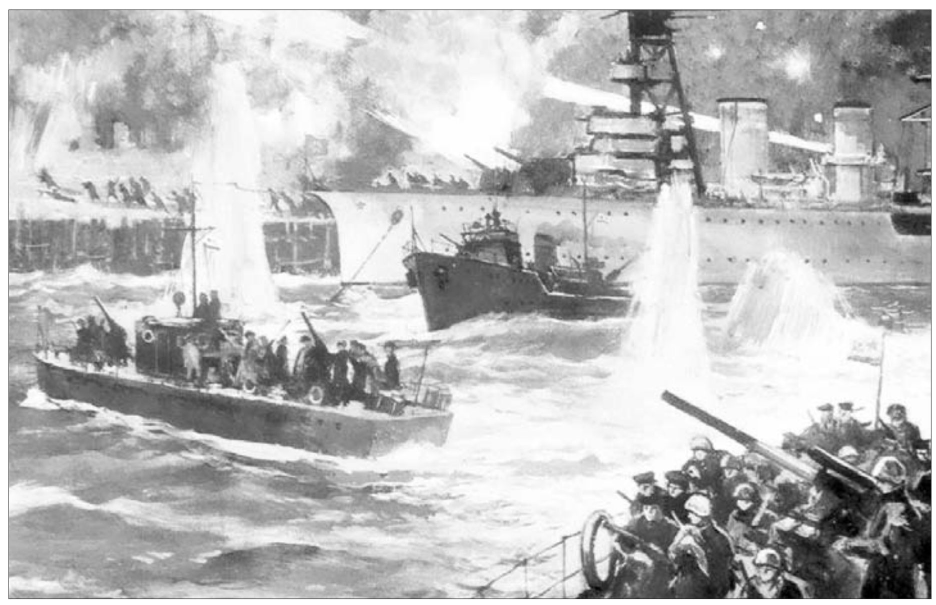
Далі буде.

ДО ДНЯ ФЛОТУ УКРАЇНИ

Продовження. Початок в №29.

На румбах "Красного Кавказа"

В Керченско-Феодосийской десантной операции

26 ноября 1941 года Военный совет Закавказского фронта доложил Ставке ВГК идею высадки морского десанта на Керченский полуостров с целью оказания помощи защитникам Севастополя. 16 декабря 1941 года окончательный план был утвержден Ставкой, штабы фронта, флота и армий развернули детальную разработку частных планов. Планом операции предусматривалось следующее: Азовская флотилия должна была высадить соединения 51-й армии на северном берегу Керченского полуострова; Керченская военно-морская база – высадить соединения 51-й армии на восточный берег Керченского полуострова. Корабли эскадры Черноморского флота и транспортные суда должны были произвести высадку войск 44-й армии в порт Феодосия и у горы Опук.

Выполнение операции было намечено на 21 декабря 1941 года, однако в ходе ее подготовки обстановка круто изменилась. 17 декабря немецко-фашистские войска начали второе наступление на Севастополь. Это заставило Ставку срочно оказать помощь войскам Севастопольского оборонительного района (СОР). 345-я стрелковая дивизия и 79-я бригада морской пехоты, предназначавшиеся для высадки в Керчь, были отправлены кораблями в Севастополь. Нужно было заменить убывшие войска и ждать возвращения на Кавказ из Севастополя кораблей и транспортов. Высадку десанта пришлось несколько отложить и проводить операцию в два этапа: высадить войска 51-й армии на рассвете 26 декабря и одновременно высадить один полк 44-й армии у горы Опук; основные соединения и части 44-й армии высадить в Феодосии в ночь на 29 декабря.

Несмотря на исключительно трудные условия, высадка десантов на различных участках Керченского полуострова Азовской военной флотилией Керченской ВМБ в конечном счете завершилась успешно. Однако десантных сил, разбросанных по побережью, было недостаточно для разгрома противника. И успех операции оказался в прямой зависимости от высадки десанта 44-й армии в Феодосии.

Командиром высадки был назначен капитан 1-го ранга Н.Басистый. Для высадки десанта в Феодосию были выделены следующие силы: отряд корабельной поддержки в составе крейсеров "Красный Кавказ", "Красный Крым", эсминцев "Незаможник", "Железняков" и "Шаумян"; отряд высадочных средств, в который вошли тральщики "Щит" и "Взрыв", 12 сторожевых катеров, 2 буксира, самоходные баркасы; первый отряд транспортов, состоявший из 8 судов; отряд охранения первого отряда транспортов в составе эсминца "Бодрый" и 3 базовых тральщиков; второй отряд транспортов, состоявший из 6 судов; отряд охранения второго отряда транспортов в составе эсминцев "Способный" и "Сообразительный", базового тральщика и 6 сторожевых катеров.

Был создан и специальный отряд прикрытия десанта, в который вошли крейсер "Молотов", лидер "Ташкент" и эсминец "Смышленый". Этот отряд подчинялся непосредственно командующему флотом.

Командующий флотом вице-адмирал Ф.Октябрьский принял решение: передовой отряд десанта высаживать непосредственно на причалы порта с боевых кораблей. Это было смелое решение. Высадка десанта в порт, занятый противником, беспрецедентный пример в истории военно-морского искусства (!). 27 декабря 1941 года техника, боеприпасы, вооружение, лошади были приняты на корабли и транспорты в Новороссийске и в Туапсе.

Во второй половине дня 28 декабря началась посадка десантных войск. Всего было принято на корабли более 5400 бойцов десантных войск, погружено 150 орудий, 6 минометов, 30 автомашин, более 100 т боезапаса.

29 декабря, около 19 часов крейсера, эсминцы, за ними тральщики и сторожевые катера вышли из Новороссийска. На борту "Красного Кавказа" находился командир высадки капитан 1-го ранга Н.Басистый, на "Красном Крыме"– командир 9-го стрелкового корпуса 44-й армии генерал-майор И.Дашичев.

Корабли штурмуют бастионы. Высадка феодосийского десанта

Темной ночью, 29 декабря 1941 года крейсер "Красный Кавказ" во главе отряда кораблей Черноморского флота – крейсера "Красный Крым", эсминцев "Шаумян", "Незаможник", "Железняков" и транспорта "Кубань", следовавшего с десантом, подошли к Феодосии. На море шторм. Берег закрыт метельной мглой.

"3 часа 45 минут 29 декабря 1941 года. Корабль лег на боевой курс" – была сделана первая перед боем запись в вахтенном журнале.

Около четырех часов утра залпы крейсеров и эсминцев обрушили огневой шквал на занятый врагом берег. Артналет продолжался тринадцать минут, за которые "Красный Кавказ" успел выпустить 26 снарядов главного калибра. До открытия огня кораблями сторожевые катера малым ходом с приглушенными моторами приблизились к защитному молу. С получением сигнала "Добро" они на полном ходу ворвались в гавань. Первым ворвался сторожевой катер "МО-0131" (командир катера лейтенант И.Черняк, командир звена старший лейтенант Г.Пупков) и высадил штурмовую группу на мол.

Далі буде.

Ігор Чичкань. Людмила Кошелєва.

Матеріал сторінки до друку підготував Володимир Алєксєєв.

НА КНИЖКОВУ ПОЛИЦЮ

Про сучасну молодь, її світ, проблеми й потреби

"Щодо найбільш розповсюдженого недоліку, який доводиться спостерігати у сучасних підлітків, – це узалежненість інтернетом, з якого часто діти можуть поглинати негативну інформацію. Це й узалежненість віртуальним світом, який замінює живе спілкування, книгу, прогулянки, враження від якихось справжніх подій, краде дитинство. А переваги їхні: вони комунікабельні, відкриті, розкуті, позбавлені певних комплексів, і це чудово!"

Так у своєму інтерв'ю ВВС Україна розповідає про сучасну молодь українська письменниця Оксана Сайко, "Новенька та інші історії" якої увійшли до "довгого списку" Книг року-2012 ВВС Україна.

"Новенька та інші історії", як розповідає авторка, це книжка про підлітків. Про їхні проблеми, пригоди, шкільне життя, про дружбу й перше кохання. Про серйозні випробування, з якими вони стикаються і з якими їм потрібно впоратися, розчарування, важкі ситуації, в які вони іноді потрапляють і з яких їм необхідно знайти правильний вихід та зробити іноді нелегкий вибір на користь добра.

Книжка складається з оповідань, які часто межують з новелами, оскільки мають стрімкий розвиток подій і наповнені драматизмом. І кінцівка, яка, примітом, навіть сповнена позитивного вирішення якоїсь ситуації чи, принаймні, надією на це, все ж спонукає до роздуму. Іноді ту межу навіть важко визначити. Подеколи це й пригодницькі оповідання, подеколи й новели зі своєї гостротою подій та психологізмом, а іноді – легкі оповідки з дотепним підходом героїв до якихось ситуацій, і ліризмом.

"Новенька та інші історії" розраховані на сучасних підлітків, здатних на якісь кумедні витівки, відчайдушні пригоди, але й вчинки, коли потрібна допомога, рішучість у прийнятті позитивного рішення в складних ситуаціях. Звісно, вони іноді помиляються, бувають у чомусь байдужими й не надто добре чинять. Але з ким такого не буває? З часом вони можуть збагнути свою помилку й чогось навчитися. Хай навіть вони приходять до того не відразу.

Авторка докладає зусиль, щоб читачі співпереживали персонажам, котрі опиняються перед непростими виборами, особливо тим дітям, котрих маргіналізовано через низький матеріальний достаток чи фізичні вади. Книжка вчить більш уважно ставитися до поглядів та ситуації іншого, сусіда, ближнього. Авторка щиро прагне, щоб з кожної новели було зроблено належні висновки, й адресує ці своєрідні моральні листи як молодшим читачам, дітям, так і дорослим.

Презентує книгу Оксани Сайко "Новенька" "Видавництво Старого Лева".

КУЛЬТУРА

Петриківський розпис може потрапити до всесвітньої спадщини людства

Комітет Всесвітньої спадщини Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури (ЮНЕСКО) розгляне у грудні питання щодо надання статусу всесвітньої нематеріальної спадщини українському декоративно-орнаментальному народному малярству – Петриківському розпису. Про це повідомляє Урядовий портал.

У повідомленні зазначається, що під час сесії ЮНЕСКО у червні 2013 у м. Пномпень (Королівство Камбоджа) включив два українських культурних об'єкти – древнє місто Херсонес Таврійський, а також дерев'яні церкви Карпатського регіону України та Польщі до списку Світової спадщини.

"Надання цим об'єктам культурної спадщини статусу всесвітнього надбання людства – це важлива складова інтеграції України у міжнародний, зокрема, туристичний простір", – сказав Віце-прем'єр-міністр України Олександр Вілкул.

Україна має величезний внутрішній потенціал для розвитку туризму, адже посідає одне з провідних місць в Європі за рівнем забезпеченості цінними природними та історико-культурними ресурсами, здатними генерувати значний і різноманітний туристичний інтерес.

"Збільшення кількості об'єктів ЮНЕСКО в Україні – важливий чинник розвитку сфери туризму, оскільки це важлива складова реалізації потенціалу держави на міжнародному туристичному ринку", – наголосив Вілкул.

Наприкінці цього року ЮНЕСКО вперше буде розглядати питання щодо надання статусу всесвітньої нематеріальної спадщини українському декоративно-орнаментальному народному малярству – Петриківському розпису. У грудні 2013 року Петриківський розпис на засіданні комітету ЮНЕСКО в Баку (Азербайджан) буде номіновано на набуття статусу нематеріальної культурної спадщини людства ЮНЕСКО.

У рамках міжнародного промо-туру Петриківського розпису проводиться серія виставок за кордоном. У березні 2013 року за ініціативи Вілкула в Брюсселі пройшов Тиждень Петриківського розпису. У червні 2013 року представлена найбільша виставка в штаб-квартирі ЮНЕСКО в Парижі. Крім того, ведуться переговори про проведення виставок у Китаї та Японії.

ЦЕ ЦІКАВО

Як проводять літо американські діти

Більшість літніх таборів у США короткотривалі і досить дорогі, так що не кожна американська родина може собі дозволити зайняти дитину чимось корисним на весь літній період.

Однак існує місце, де молодь може безкоштовно провести час – це громадські бібліотеки, що влітку пропонують своїм відвідувачам не лише книжки та фільми, пише Голос Америки.

Як розповідає бібліотекарка Ненсі Шлей, літо – надзвичайно гаряча пора року для цієї бібліотеки. "Влітку до нас приходить дуже багато батьків з дітьми. Батьки читають дітям книжки, користуються нашими комп'ютерами. Діти граються іграшками для розвитку, у нас навіть є спеціальний комп'ютер для дітей", – каже вона.

Літня програма розроблена таким чином, щоб відвідини бібліотеки викликали зацікавлення молоді. Спеціальні програми створені для підлітків. Одна з них дозволяє підліткам розвинути творчу фантазію, збираючи чудернацькі фігури з конструктора Лего.

Бібліотекарка Ненсі Шлей говорить: "Наше завдання спонукати дітей читати протягом літа, аби підтримувати їх навички, щоб не знизився рівень їхнього читання. Згідно з дослідженнями, після літа чимало дітей відстають у читанні на два місяці, вони втрачають свої знання".

Загалом у Сполучених Штатах діє понад сто двадцять тисяч бібліотек. Літня програма – один зі способів, які бібліотекарі застосовують, аби виконувати свою основну місію – поширювати знання.

ТЕХНОЛОГІЇ

Шахраї крадуть гроші власників смартфонів Android новим способом

Сьогодні мало якого власника смартфона під управлінням Android здивуєш телефонним шахрайством за допомогою відправки SMS на платні номери. Як правило, користувачі відмінно знають про такі загрози, тому стежать за своїм мобільним рахунком. Але, за словами фахівців "Лабораторії Касперського", з'явилася принципово нова схема роботи подібних шахраїв, що дозволяє їм непомітно для власника вкрасти значну суму.

Дана схема мобільних зловредів полягає в розсилці ними коротких повідомлень на преміум-номери. SMS-троян може відправити кілька повідомлень на велику суму. Також, за такої схеми, частина грошей йде "посередникам", які ні про що не підозрюють – оператору мобільного зв'язку, організаторам контент-програм і іншим. Нова концепція шахрайства викликає тривогу, оскільки незабаром з'явиться ризик втрати великих сум вже не з мобільного рахунку жертви, а з банківського.

У липні цього року фахівці "Лабораторії Касперського" виявили троян, який був запрограмований на виконання команд, що надходять з віддаленого сервера. Хоч така особливість діяльності троянця не є новою, проте розслідування показало, що за мету він мав отримати доступ до конфіденційної інформації жертви і пересилку результату командному серверу. Завдання такої "операції" – спустошення банківського рахунку власника смартфона.

Експерти "Лабораторії Касперського" перехопили деякі команди, що надійшли. Виконуючи одну з них, зловред відправив повідомлення зі словом "Balance" на номер мобільного сервісу Ощадбанку Росії. Таким чином, шахраї змогли отримати передану від трояна інформацію про банківський рахунок жертви.

Такі інновації мобільних хакерів дозволяють припустити, що незабаром можливо буде здійснити переказ будь-якої доступної в "Мобільному банку" суми на мобільний номер аферистів.

Після цього вкрадена сума може бути використана або переведена в готівку.

Тривогу викликає те, що деякі великі оператори стільникового зв'язку дозволяють переказувати кошти з мобільного рахунку на гаманець QIWI, після чого гроші виводяться на банківську карту.

Коментуючи дану ситуацію, антивірусний аналітик "Лабораторії Касперського" Віктор Чебишев підкреслює, що мобільні віруси постійно розвиваються і вдосконалюються, а також еволюціонують способи їх атак. Тому вкрай важливо, щоб у пристрої Android було встановлено якісний антивірусний додаток, який, до того ж, буде постійно оновлювати свої бази.

ВІЙСЬКОВИЙ СПОРТ

Бути переможцем – значить бути прикладом!

У Василькові відбувся чемпіонат Збройних Сил України з бігу на 1100 метрів з подоланням смуги перешкод у складі підрозділу. Змагання проходили серед армійських корпусів, повітряних командувань та частин безпосереднього підпорядкування видів ЗС України.

На базі Об’єднаного навчального центру Повітряних Сил, де командиром В’ячеслав Хлоп’ячий, одинадцять команд по 10 чоловік кожна взяли участь у фінальних змаганнях, аби вибороти звання найкращого та найсильнішого підрозділу у Збройних Силах України.

Під час урочистого відкриття чемпіонату начальник управління фізичної підготовки Центрального управління повсякденної діяльності і підготовки військ (сил) ЗС України полковник Олег Чернявський та головний суддя змагань підполковник Дмитро Каплюк, настоятель місцевого храму та представники міста, району і області привітали військовослужбовців, побажали довести свою спритність, силу волі та завзятість.

З великим бажанням перемогти та стати першими добре підготовлені військовослужбовці у військовій формі, озброєні автоматами Калашникова з протигазами вправно долали смугу перешкод.

У напруженій боротьбі перше місце здобули представники 8-го армійського корпусу із Новоград-Волинського. Вони показали результат 4 хв. 28,39 сек. Друге місце зайняла команда високомобільних десантних військ зі Львова з результатом 4 хв. 33,10 сек. Третє місце посіла команда Повітряного командування “Центр” Повітряних Сил ЗС України (м.Васильків) з результатом 4 хв. 44,20 сек.

– Ви з честю виборювали перемогу. За результатами змагань визначились ті, хто заслуговував піднятись на п’єдестал та посісти гідне місце, бути лідером та прикладом для всіх військовослужбовців Збройних Сил України, з гордістю нести звання “Захисник Вітчизни”! – зазначив у привітальному виступі полковник Олег Чернявський.

Любов Киналь. м.Васильків. Фото автора.

БАСКЕТБОЛ

“Срібний” успіх мукачівських ветеранів на чемпіонаті світу

Протягом десяти днів у грецькому місті Салоніки проходив 12-й чемпіонат світу з баскетболу серед ветеранських команд за регламентом Міжнародної федерації максі-баскетболу. У цьому змаганні взяли участь 176 команд з 34 країн світу. Найбільшу кількість команд представили на цьому чемпіонаті Греція (21), Росія (19), Німеччина та Бразилія (по 13). У жінок найбільше команд було у групі 40+ (15), а у чоловіків – у віковій групі 50+ (30), а у найбільш дорослій чоловічій групі 75+ – 3 команди. Україну представляли 2 жіночі і 6 чоловічих команд з Києва, Львова, Севастополя, Донецька та Мукачевого. Серед чоловіків проходили змагання у 9 вікових категоріях, серед жінок – у 6.

Яскравим було урочисте відкриття 12-го чемпіонату світу. Перед ветеранами баскетболу виступили керівництво міста та представники спортивних організацій Греції, спортсмени, які є легендами світового та європейського баскетболу. Свій співочий та танцювальний талант на відкритті чемпіонату показали багато творчих колективів цієї чудової та живописної країни.

Мукачівська жіноча команда “Карпатські ведмедиці” міського клубу ветеранів баскетболу “Імпульс” виступила у категорії 40 + у групі “С”. У своїй підгрупі “ведмедиці” посіли перше місце, переігравши відповідно команди з Туреччини, Аргентити та господарів чемпіонату – баскетболісток Греції.

У чвертьфінальному поєдинку українська команда здолала опір колумбійської з рахунком 70:45, а у півфінальній грі з різницею у 10 очок переграла команду із Латвії.

У грі за золоті нагороди наша жіноча дружина знову зустрілася з іменитими литовками, які у 2012 році переграли українок у фінальній грі 7-го чемпіонату Європи у м.Каунасі. Наші співвітчизниці прагнули взяти реванш у литовської команди, але у баскетболі, тим більше на чемпіонаті світу, усе вирішується на останніх секундах… Першою у цьому фінальному поєдинку рахунок відкрила наша команда, але у литовок запрацювала “дальня артилерія”, і результат першого періоду – вже 18:13 на їх користь. Другий період українки провели по-бойовому і на велику перерву пішли у вдрив – 33:2. Переломним моментом у цій вирішальній грі стали останні хвилини 4 періоду. Виграючи у противника 8 очок, наша команда декілька разів не могла закинути м’яч з вигідної позиції та втратила його у наваді на останніх секундах гри.

Фінальний свисток судді зафіксував перемогу литовської команди з рахунком 61:60. Але це для нашої команди, яка вперше брала участь у чемпіонаті світу, – великий успіх. До цього чемпіонату жодна українська команда не отримувала нагород на цих престижних змаганнях.

Наші тренери Віктор Кваша та Сергій Фельбаба вже втретє довели жіночу команду до престижних нагород – “золото” у 2012 році на чемпіонаті України, “срібло” – на чемпіонаті Європи і тепер – вже на чемпіонаті світу.

Хочеться багато сказати теплих слів на адресу наших жінок, які боролися за кожен м’яч, за кожен відскок, за результативний пас і влучний кидок. Лілія Яцковська, Ірина Чубірко, Ольга Продан, Тетяна Кобзар та інші дівчата, які зробили великий подарунок до 15-річчя утворення баскетбольного клубу ветеранів “Імпульс”, гідні найвищої похвали.

Під час перебування у Салоніках спортсмени ознайомилися з історичними та пам’ятними місцями цього міста, побували на святковій вечері, яку організували господарі цього світового баскетбольного свята, де зустрілися з легендами грецького баскетболу, а також намітили плани підготовки ветеранських команд до 8-го чемпіонату Європи, який відбудеться у наступному році в м. Острава (Чехія).

Віталій Бібік. м.Мукачеве.

СПОРТ ДЛЯ ВСІХ

До Дня незалежності України у столиці відбудуться перші Всеукраїнські сімейні ігри

З нагоди святкування Дня незалежності України 24 серпня на Хрещатику відбудуться перші Всеукраїнські сімейні ігри. Учасниками змагань стануть найспортивніші родини з усіх регіонів України.

У рамках Ігор заплановані: парад учасників – 21 команда, урочисте офіційне відкриття, відбіркові естафети: “Баскетбол”, “Футбол” та “Регбі”, а також півфінальні та фінальні естафети: “Хокей з м’ячем” і на завершення – нагородження переможців.

Крім того, гості свята переглянуть показові виступи гімнастів, циркові номери, виступи футбольних фристайлерів.

У відкритті заходу та нагороджені переможців планується участь керівництва Міністерства у справах сім’ї, молоді та спорту, Київської міської державної адміністрації, Всеукраїнської мережі “Спорт для всіх”, Асоціації сімейного спорту України.

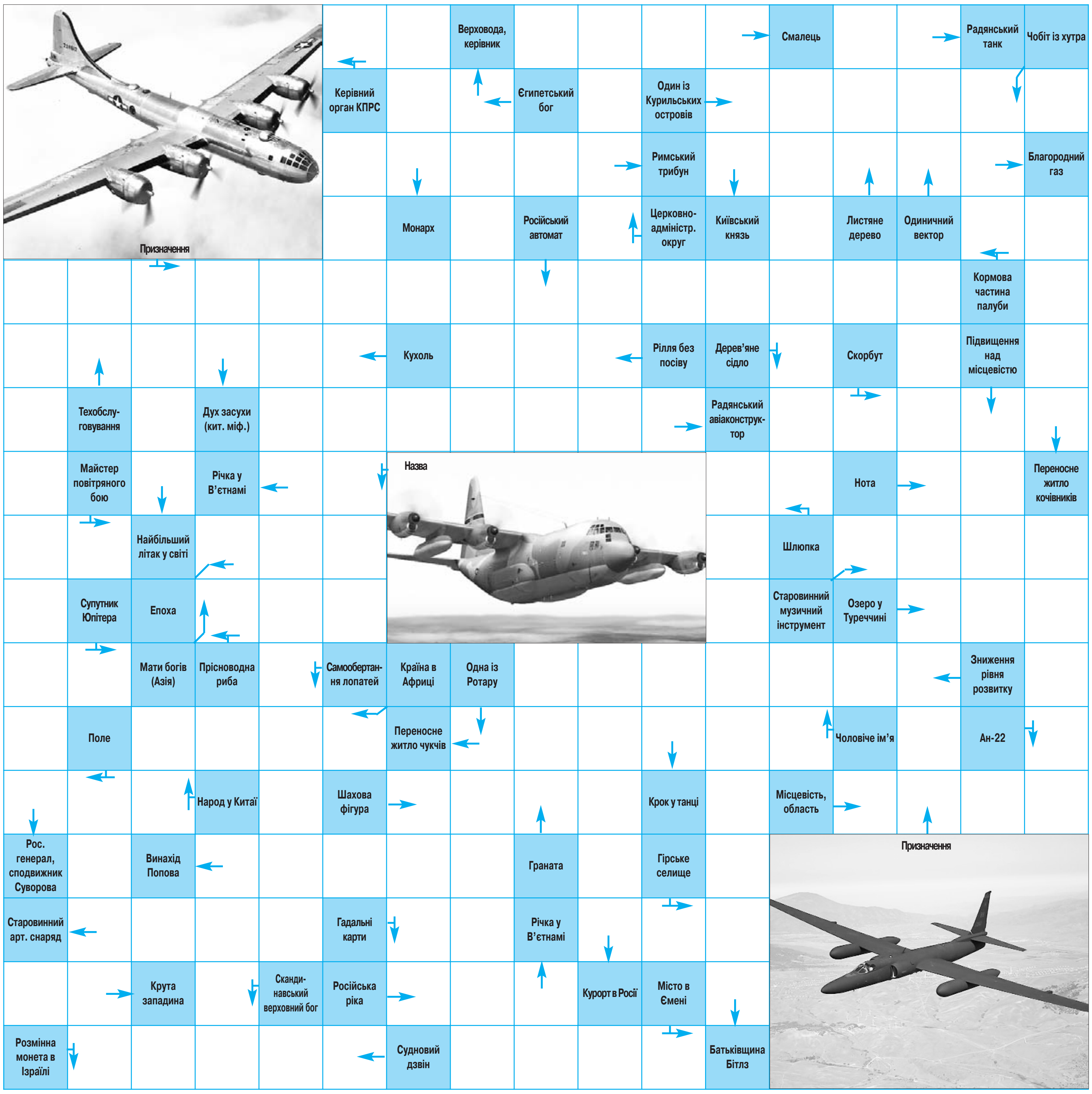

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
ВІДДРУКОВАНО У
ТОВ “Прес Корпорейшн Лімітед”.
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів.
Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов’язкове.

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 20340 Зам. № 132229.
Перший редактор Сергій Свенцицький

ЦІКАВО

В Австралії дівчина купила два яблука за 1,5 тисячі доларів

Австралійка хотіла купити пару "айфонів" через Інтернет за 1,5 тисячі доларів, а отримала замість них два звичайних зелених яблука. Про це повідомляють іноземні ЗМІ.

21-річна жінка з Брісбена розмістила в Інтернеті оголошення про бажання купити смартфони виробництва американської компанії Apple. Незабаром вона отримала дзвінок від дівчини, яка повідомила, що з легкістю продасть пару "айфонів" – за 1,5 тисячі доларів.

Співрозмовниці організували зустріч. Довірлива австралійка не перевірила вміст коробок на місці, а вдома виявила, що в них упаковані два зелених яблука, які вона отримала в обмін на зазначену суму. Розкривши упаковки в будинку, австралійка з жахом побачила всередині зо два не електронних, а абсолютно звичайних зелених яблука.

Дівчина повідомила про шахрайство в поліцію, проте правоохоронці поки не знайшли зазповзятливу австралійку.

Цінителів продукції Apple обманюють не тільки при покупках через інтернет. У минулому році житель Південного Йоркшира придбав iPad, який виявився контейнером для води. А в 2011 році 21-річному американцеві поблизу закусочної McDonalds продали iPad, який, як з'ясувалося пізніше, був зроблений з дерева.

Можна із впевненістю констатувати, що "Айфони" з "Айпади" тепер вважаються справжніми магнітами для дрібних кримінальних елементів. А в Нью-Йорку справи йдуть зовсім погано, і тому місцева поліція заснувала спеціальний відділ, який займається крадіжками гаджетів від Apple, а також крадіжками, спрямованими на заволодіння цими пристроями.

Нова група правоохоронців займається виключно відстеженням переміщень крадених iPhone і iPad і, відповідно, веде базу ідентифікаційних номерів (IMEI) цих пристроїв. Робота ведеться у тісній співпраці з компанією Apple. Як тільки поліцейські отримують номер зниклого пристрою, він передається виробникові, і той вказує його поточне місце розташування, якщо це можливо. Крім того, співробітники відділу ведуть статистичний облік і аналізують особливості крадіжок цих мобільних пристроїв.

Як зазначає техноблог Gizmodo, компанія Apple вже не перший рік співпрацює з правоохоронними органами, консультуючи їх співробітників з різних питань. Стандартним компонентом операційної системи iOS є мобільний додаток "Find my iPhone", є також аналоги для iPad і навіть персональних комп'ютерів серії Mac. Однак пряме співробітництво органів з виробником виявляється ефективніше. Можна припустити, що в iOS є і більш ефективні приховані засоби пошуку, які використовуються тільки для службових потреб.

АВТОДРОМ

У мережі з'явилися нові фото Volkswagen Taigun

Минулого місяця директори найбільшого автовиробника Німеччини – Volkswagen – схвалили проект створення серійної версії кросовера Taigun. Представлений на минулорічному міжнародному автосалоні в Сан-Паулу "молодший брат" Volkswagen Tiguan стане найкомпактнішим кросовером у модельному ряді марки.

Габаритна довжина концептуальної версії моделі складає 3 859 мм, ширина – 1 728 мм, висота – 1 570 мм, колісна база сягає 2 470 мм. Об'єм багажника при піднятих спинках задніх крісел дорівнює 280 л, при складених – 987 л.

"Паркетник" Volkswagen Taigun, що має схожі розміри з Ford EcoSport, планується комплектувати винятково 3-циліндровими бензиновими й дизельними моторами, а також двигуном, що працює на зрідженому газі. Залежно від власних переваг покупці позашляховика зможуть придбати автомобіль із механічною коробкою передач або роботизованою трансмісією з подвійним зчепленням.

На відміну від свого основного конкурента з емблемою Ford, модель Volkswagen вироблятиметься винятково у монопривідній модифікації. Volkswagen запустить виробництво товарного варіанта Taigun до 2016 року на трьох підприємствах, розташованих у Сан-Паулу (Бразилія), Пуні (Індія) і Калузі (Росія).

Сергій Клименко.
"Крила України".